І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 8. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 14-го СІЧНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 14, 1972 No. 8. VOL. LXXIX.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Четвер, 13 січня 1972

В АМЕРИЦІ

СЕНАТОР ЕДВАРД КЕННЕДІ ЗАЯВИВ, що він не буде кандидувати на президентських виборах у цьому році. Цю заяву зробив сен. Кеннеді через свого речника у зв'язку з тим, що на Флориді мали висунути його кандидатуру на правиборах. Сен. Е. Кеннеді з Массачузетсу вже й раніше твердив, що він не буде брати участи, як кандидат на Президента у виборах в 1972 році. Однак, його кандидатуру все таки ще може висунути Демократична партія на своїй Крайовій Конвенції.

19-РІЧНИЙ СТУДЕНТ А. ТРЕФТ ІЗ ФІЛЯДЕЛЬФІЇ замовив собі телефонічно й закупив „стаків" на 200 000 долярів, ніколи не показуючись особисто на біржі. Він не заплатив ні одного цента за ті „стаки" — і розбагатів. Однак, А. Трефт сказав, що він не хотів і не плянував дійсно таким шляхом розбагатіти, лише хотів звернути увагу відповідних властей, що при теперішній системі можна вчинити незаконні операції на Нюйоркській Біржі, бо там немає досить відповідної контролі.

НАЙВИЩИЙ СУД ЗСА РОЗГЛЯДАЄ справу відмови в'їздової візи до ЗСА чужинцеві, який пропагує комунізм. Бельгійський професор-комуніст і завзятий пропагатор того комунізму Е. Мендель хотів прибути до ЗСА, але не дістав американської візи. Тепер цю справу розглядатиме Найвищий Суд, від рішення якого в конкретному випадку з Е. Менделем буде залежати дальша настанова про допущення чи недопущення в цю країну комуністичних агітаторів-професіоналістів.

ЕКВАДОРСЬКІ ВЛАСТІ В ПІВДЕННІЙ АМЕРИЦІ захопили ще одно американське рибальське судно й вимагають викупу. Еквадор вважає, що його територіяльні води сягають на 200 миль у море, а ЗСА того не визнають.

ЧОТИРЬОХ ОСІБ З АМЕРИКИ ЗААРЕШТУВАЛА канадійська поліція, запідозривши якесь „шмуґлярство". Дійсно, виявилось, що вони намагалися перевезти в Канаду наркотиків на суму в 45 000 долярів. Між заарештованими є один колишній американський вояк. Тим часом у Нюйоркському університеті від занадто великої дози наркотиків помер 22-річний студент Бернс Шолц.

ПРЕДСТАВНИК ТРАНСПОРТОВОГО УПРАВЛІННЯ НЮ ЙОРКУ Дж. Фелдмен сказав, що впродовж яких двох років оплата „сабвею" й автобусів у Ню Йорку за переїзд в один кінець напевно подорожчає до 60 центів. Донедавна було 30 центів, тепер переїзд коштує 35 центів.

ГРУПА КУБИНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ ВТІКАЧІВ сповістила телефоном пресову аґенцію ЮПАЙ, що підпал автомобіля поблизу кубинської місії в Ню Йорку при ОН — це справа їхніх рук. Невідомі повідомили, що вони будуть і надалі боротися „з прислужниками Кастра". Поліція безуспішно розшукувала винних у підпалі авта, яке цілком згоріло.

У СВІТІ

ТЕРОРИСТИ У ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ ЗАСТОСУВАЛИ вперше, у місті Лондондеррі, гази супроти британських вояків, який спричинює воніти. Британські вояки арештували в столиці Белфасту к. 50 північно-ірляндських католиків, буцім-то причетних до терористичної акції підпільної Ірляндської Республіканської Армії, та віднайшли в одному приватному помешканні лябораторію, що була ніби „фабрикою" бомб.

36 АФРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ ПЕРЕВЕЛИ моральний натиск на решту членських держав, що їх репрезентанти в Раді Безпеки погодились, навіть не перевівши формального голосування, відбути між 20 січня і 20 лютого ц. р. сесію Ради Безпеки ОН в одній африканській столиці. Вибір міста має вирішити покликана для цього Підкомісія.

БРИТІЙСЬКИЙ УРЯД НЕ ВДОВОЛЕНИЙ, що інші члени Атлантійського Союзу (НАТО) втручаються в його конфлікт з соціялістичним прем'єром Мальти, Домом Мінтоффом, який поставив був Британії ультимат: або вона підвищить річну суму за винаєм морсько-летунської бази з 26 мільйонів дол. до 47 мільйонів до 15 січня ц. р., або зліквідує ту базу. Британія відкинула ультимат і започаткувала евакуацію бази. Тоді інші члени НАТО, включно з ЗСА, заявили готовість підвищити Мальті суму винайму на 10 мільйонів дол. Продовжуються закулісові переговори.

ІЗРАЇЛЬ ПЕРЕВІВ рейд проти двох сіл у Ливані, вдершися туди на глибину 3 миль. Ізраїльські вояки зруйнували кілька будинків у тих селах, в яких буцім-то мешкали арабські партизани, що робили випади проти Ізраїлю. Ливан зголосив формальний протест до Об'єднаних Націй.

САВДІ АРАБІЯ ЗНОВУ СПРОТИВИЛАСЬ, щоб араби з Ізраїлю могли бути в цьому році прочанами до Мекки, положеної на території Савді Арабії. В Ізраїлі є 325.000 мусульманських арабів. Водночас Йорданія перестала погрожувати своїм колишнім громадянам бойкотом на території, яку від 1967 року перебуває під ізраїльською окупацією, за участь у розписаних ізраїльськими властями комунальних виборах. Вибори мають охопити 23 громади в окупованій ізраїльцями колишній частині Йорданії.

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА" ПРИНЕСЛА статтю Л. Карліка, в якій він критикує факт, що в совєтських шпиталях хворі перебувають пересічно 16 днів, себто довше, аніж це дістьєя в ЗСА. Карлік твердить, що скорочення побуту хворих у шпиталях дало б додаткові суми на будову дальших шпиталів. СССР має 26,000 шпиталів із 2,500.000 ліжками.

ОБОВ'ЯЗКОВА РЕЄСТРАЦІЯ ЧУЖИНЦІВ

Від 1-го січня розпочалася щорічна обов'язкова реєстрація всіх чужинців, не американських підданих, які перебувають на території ЗСА. Для Реєстрації треба взяти в будь-якій пошті блянк, заповнити, подавши ім'я-прізвище, адресу та кілька інших даних, і здати заповнений блянк поштовому урядовцеві. Не пересилати поштою! Реєстрація провадиться для потреб Статистичного Бюра ЗСА. За невиконання цього обов'язку чужинцеві загрожує кара, включно з негайною депортацією з американської території. Реєстрація триває до кінця місяця січня.

ЗБІРКА НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ В 1971 РОЦІ ПЕРЕВИЩИЛА СТО ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ

Ню Йорк. — Канцелярія Українського Конгресового Комітету Америки цією дорогою повідомляє складові організації УККА, їхнє членство та всю нашу громаду про повний успіх цьогорічної збірки Національного Датку, та членських вкладок від установ і організацій до Українського Народного Фонду в 1971 році.

На час замкнення рахунків — це є 10-го січня 1972 року — всі вплати до УН-Фонду дали суму 105.584.91. долярів.

Ця сума складається з таких вплат:

Індивідуальні членські вкладки	$ 89,455.06
Організацій	14,645.50
спеціяльні датки	1,484.35
Разом:	$ 105,584.91

В місяцях від січня до кінця листопада 1971 р. було зібрано разом $ 52,000.00. Впродовж місяця грудня 1971 року й до 7-го січня 1972 року зібрано: $ 53,584.91.

В нашій грудневій кампанії ми плянували зібрати $ 48,000.00. Зібрали більше на $ 5,584.91. Це є рекордова цифра збірки в місяці грудні за час існування Народного Фонду від 1950 року.

Зіставлення впливів УН-Фонду від його початку — це є від 1950 року, виявляє, що кращим роком, порівнюючи з 1971-им роком, були тільки початкові чотири роки, коли окремих ще збірок на терені ЗСА не переводилось.

Треба підкреслити, що округло дві третіх збірки переводили Управи Відділів УККА, а тільки одну третю надіслали індивідуальні платники. З приємністю стверджуємо про дуже гарний відгук нашого громадянства на проголошену грудневу кампанію. Цей відгук є дзеркалом нашої громадської жертвенности, свідомости і зрілости.

Від декількох літ УККА веде акцію збірки фондів на придбання в Ню Йорку власного дому. Фонд цей рік-річно збільшується вплатою 10% від зібраної суми на УНФонд. Стан Фонду Дому УККА на 1-го липня 1971 року виносив $ 80,108.00.

Зі збірки в 1971 році ми до нього додали 31-го грудня 1971 року приписаних 10%, це є 10,000 дол. як також додали надвишку, яку ми осягнули в цьому році — це є $ 6,000.00. Так, що цеє Фонд був збільшений до кінця місяця грудня на $ 96,000.00.

На початку січня до нього були вписані відсотки за друге півріччя 1971 року в сумі $ 4,212.00 так, що на початку січня 1972 року цей Фонд виносить $ 100,212.00.

Канцелярія УККА виготовила список Відділів УККА, які в 1971 році зібрали до Українського Народного Фонду $ 300.00 або більше. Цей список долучуємо. В ньому бачимо, що перше місце займає Філядельфія із вплатою $ 10,121.00; друге — Ню Йорк із вплатою $ 9.925.00, третє Чикаґо із вплатою 5,676.00, четверте — Дітройт $ 5,355.00 і п'яте — Нюарк-Ірвінґтон із вплатою $ 5,233.00.

Більше, як $ 3,000.00 зібрали Відділи: Гартфорд, Рочестер і Боффало.

Більше, як $ 2,000.00 — Клівленд-Парма, Джерзі Си-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Секретар оборони ЗСА вимагає збільшення бюджету на стратегічну зброю

Вашинґтон. — Уряд през. Ніксона плянує звернутися до Конґресу з вимогою схвалити додатковий бюджет на продукцію стратегічної зброї в сумі 250 мільйонів долярів. Зумовлена ця вимога повільним ходом і безуспішністю переговорів між ЗСА і Совєтським Союзом в справі обмеження нуклеарної й атакувальної зброї. Рекомендацію встановити додатковий бюджет подав Білому Домові секретар оборони ЗСА Мелвін Р. Лерд. Схвалення такого бюджету підкреслить, на думку Лерда, конечність приспішення домовлень між ЗСА та СССР про обмеження зброєнь. Водночас із цим преса повідомляє, що Пентаґон плянує пропонувати Конґресові схвалення бюджету оборони на черговий фіскальний рік, що починається 1 липня, в сумі 83 більйони долярів, на п'ять більйонів більше, як теперішній бюджет. Додатковий бюджет в сумі 250 мільйонів мав би бути схвалений ще для поточного фіскального року. Пропонована сума мала б бути використана для продукції нових далекосяжних ракет, заінстальованих на підводних човнах, для будови нуклеарних підводних човнів нового типу і трьох великих джетових літаків для диспозиції Президента у випадку нуклеарної тривоги. В переговорах про роззброєння Совєтський Союз хотів би обмежити його до суходільних ракет і виключає з-під домовлення атомні ракети в озброєнні підводних човнів.

Студент-грузин Міраб Курашвілі відлетів до СССР нібито з власної волі

Ню Йорк. — Після того, як совєтський студент-грузин Міраб Курашвілі перерізав сам собі минулої неділі на летовищі Кеннеді руки й горло, завдавши чималих ран, Державний Департамент поцікавився, чи не бажає він залишитися з політичних причин у ЗСА. Але група совєтських дипломатів поспішно була вивезла М. Курашвілі з лікарні на Квінсі до будинку постійного совєтського представництва при ОН у Ню Йорку. Все таки Державний Департамент, побоюючись, щоб не сталося нового випадку примусової видачі совєтського громадянина, як то трапилося з литовцем-матросом Сімасом Кудіркою, вислав своїх представників та цікавився дальшою долею М. Курашвілі. Вночі з середи на четвер, з 12 на 13-те січня, літак совєтської „Аерофльоти" запізнився з відлетом з летовища Кеннеді на кілька годин, очікуючи М. Курашвілі, який прибув у супроводі совєтських службовців з перев'язаними руками та високим ковніром на шиї, щоб закрити бинти. Від іміґраційного офісу з М. Курашвілі мав змогу розмовляти Едвард Фарлі з американським перекладачем, знавцем російської мови, у присутності совєтських представників. Міраб Курашвілі мав ще й раніше сказати, що він не бажає залишатися в ЗСА і, як виходить, це саме він мав повторити на летовищі. Раніше він сказав, що „ненавидів сам себе" в час, коли порізав руки й горло, можливо за дрібну крадіжку, що її він вчинив раніше в одному магазині. За вісткою з „Ню Йорк Таймс-у" з 13-ого січня виходить, що на запити американського представника на летовищі, чи Міраб Курашвілі бажає одержати тут політичний притулок — студент взагалі нічого не відповідав. Пізно вночі совєтський літак із Мірабом Курашвілі відлетів до Москви.

Президент Ніксон буде в Комуністичному Китаї від 21 до 28 лютого ц. р.

Вашинґтон. — Президент Ніксон прибуде до Пекіну 21 лютого ц. р. і після нарад з китайськими лідерами відвідає Шанґай і Ганґчов, перевівши в Китаї загалом сім днів, до 28 лютого ц. р. Докладного списка членів його почету ще не оприлюднено, тільки відомо з попередніх заяв, що товаришитимуть йому його дружина, державний секретар Вілліям Роджерс, спеціяльних дорадник проф. Генрі Кіссінджер і пресовий секретар Роналд Зіґлер. Тому, що це буде — як заявив був Президент — ділова, а не церемонійна візита, то в почеті будуть знаходитись напевне фахівці різних ділянок. Крім вужчого ділового почету товаришитиме Президентові 80-тичленна група журналістів, радіокореспондентів і технічного персоналу. Повідомив про це Роналд Зіґлер, який в минулий понеділок вернувся з Китаю, куди їздив, як один із групи, яка — на спілку з китайськими властями — остаточно приготовила приїзд Президента. Хто з журналістів буде включений у пресову групу, яка товаришитиме Президентові, — які газети будуть репрезентовані, — того ще також не сказано. Але Зіґлер висловив велике вдоволення із способу, як в усіх технічних справах, що стосується тієї візити Президента, представники ЗСА дійшли до порозуміння з китайськими комуністами.

22-го січня ц. р. відбудеться урочисте приступлення Британії до ЕЕСпільноти

Брюссель. — 22-го січня цього року прибуде до столиці Бельгії Брюсселю британський прем'єр Едвард Гіт на урочисте підписання акту про приступлення Британії до Европейської Економічної Спільноти, чи пак Спільного Господарського Ринку, могутньої західньо-европейської економічної організації. Її первісними членами є Франція, Західня Німеччина, Італія, Бельгія, Голляндія і Люксембурґ. Прийшло також до згоди між тими 6-ма членськими країнами ЕЕСпільноти і Данією, приступлення якої до ЕЕСпільноти відбудеться разом із Британією. Зате на засіданні міністрів народнього господарства всіх тих держав, яке тривало від сумерку 10 січня до світанку 11 січня ц.р., не прийшло до остаточної згоди з Норвеґією й Ірляндією, які теж зголосили були заяви щодо бажання стати членами ЕЕСпільноти. Ірляндії ідеться про продаж більшої скількости цукрових буряків, як їх хочуть прийняти континентальні західньо-европейські держави, а Норвеґія хоче кращого забезпечення інтересів своїх рибалок. Про це рішатимуть ще наради ірляндського та норвежського урядів.

Муджібур Рахман зрікся президентури і став прем'єром у Банґля Деш

Дакка. — Бенґальський лідер шейх Муджібур Рахман, обраний на президента нової держави Банґля Деш під час його перебування у в'язниці у Пакістані, вернувшись з тріюмфом до колишнього Східнього Пакістану, тепер Банґля Деш, зрікся репрезентаційного посту президента республіки та став прем'єром з куди більшою реальною й екзекутивною владою. Рахман спершу, як президент, призначив голову Найвищого Суду, той заприсягнув на президента Абу Саєда Чудгері, який був головою бенґальської місії у Лондоні та боронив справу бенґальців під час індійсько-пакістанської війни в кулюарах Об'єднаних Націй, — новий президент з черги призначив шейха Муджібура Рахмана на прем'єра, який негайно призначив новий уряд. Все це сталося за тимчасовою конституцією Банґля Деш, складеною за британським зразком, де всю сутню владу має прем'єр із правом звільнювання і призначування членів уряду. На цій церемонії були присявними всі закордонні дипломати, які перебувають в Дакка, з вийнятком американського й комунокитайського. Заповіджено скликання національного зібрання для схвалення тривкої конституції. Пакістанський президент Зульфікар Алі Бутто заявив, що будь-які дальші розмови між Пакістаном і Банґля Деш будуть можливі тільки тоді, коли індійські війська залишать Банґля Деш.

У Москві затримали, як злочинця, конґресмена з Ню Йорку

Москва. — Два уніформовані совєтські поліціянти забрали конґресмена Джеймса Шоєра з помешкання професора Александра Лернера, куди Шоєр прийшов у відвідини, та завели на поліційну станицю. Там перевірили докладно всі його особисті довідки і звільнили. Поліціянти очевидячки мали наказ привести Шоєра, бо не хотіли дивитись на його особисті довідки і заявляли тільки, що вони шукають „небезпечного злочинця, який, мабуть, передягнувся на чужинця". Конґресмен Шоєр перебуває в СССР у складі 7-членної делеґації конґресменів із Підкомісії освіти і праці, яка приїхала до СССР познайомитись з освітньою системою у зв'язку з пляном заснування в Америці Крайового Інституту Освіти. Головою тієї групи є Джон Брейдмес, демократ з Індіяни, який заявив, що в совєтських школах дбають менше за прищеплення вихованцям загальної освіти, а тільки головно економічної, бо все в СССР наставлене на господарський розвиток. Далі, він ствердив відому правду, що всі школи в СССР є „інструментами політичної індоктринації і стоять під партійною контролею". Зате існує в СССР дбайлива опіка над дітьми дошкільного віку, головно тому, що коло половини всієї робітної сили в СССР становлять жінки. — За правдиву причину тієї неприємної пригоди конґресмена Шоєра, демократа з Бронксу в Ню Йорку, вважають систему совєтських властей — відстрашувати всякими можливими способами всіх чужинців від відвідування совєтських жидів. Конґресова прогулянка відвідала школи різних ступнів і типів у Москві, Ленінграді, Ташкенті, в центральній Азії й Новосибірську.

Югославські власті заарештували одинадцять хорватських націоналістів

Београд. — У вівторок 11-ого січня югославські центральні власті заарештували одинадцять видатних інтелектуалістів, усіх за національністю хорватів, приписавши їм „підривну діяльність" проти Югославії та замір відірвати Хорватію від Югославської „республіки". Арешти відбулися в Загребі, столиці Хорватії. Це були найбільші репресивні заходи югославського уряду за останні багато років. Якщо заарештованих визнають винними, то їм загрожує кара в мінімум 5 років в'язниці кожному, а максимум — досмертна в'язниця. Всі заарештовані належать до хорватської культурної установи „Матіца Хрватска". Крім того, були зроблені обшуки в помешканнях 50 осіб у Загребі, де поліція розшукувала матеріялів про зв'язки обшукуваних з націоналістами. Багато з обшукуваних брали участь у студентському страйку в Загребі. Проведення таких арештів не було несподіванкою для хорватських провідних культурних діячів, бо президент Тіто ще раніше вказував на них, як на „контрреволюціонерів" у комуністичній Югославії. Поліція повідомила, що заарештовані хорватські інтелектуалісти нібито мали зв'язок з представниками „еміґраційних хорватських організацій за кордоном", і навіть із „закордонною розвідкою".

Український Католицький Екзархат у Бразилії підвищено до ранґи Єпархії

Вашинґтон. — Папа Павло VI підвищив український католицький Екзархат у Бразилії до ранґи Єпархії, з осідком у м. Куритибі, в якому скупчено найбільше українців, як і в сумежних районах. Повідомлення про таке підвищення подала Католицька Пресова Аґенція з Вашинґтону й воно було опубліковане в „Новій Зорі" з Чикаґо з 9-го січня 1972 року. Єпископ УКЦеркви в Бразилії Владика Йосиф Мартинець був номінований на єпарха, але з огляду на його хворобу, відразу ж призначено йому коадютора з правом наслідства — о. протоіг. Єфрема Кривого, ЧСВВ, з Куритиби. Як сказано в повідомленні Католицької Пресової Аґенції, Папа Павло VI, після підвищення Екзархату до ранґи Єпархії, повідомив про це Голову Помісної Української Католицької Церкви Верховного Кардинала Йосифа Сліпого. У новоствореній Єпархії УКЦеркви в Бразилії працюють 49 священиків.

Соборна Служба Божа в Катедрі св. Володимира

Ню Йорк. — В Українській Православній Катедрі св. Володимира при 160 Захід 82 вулиці в Ню Йорку у неділю 16-го січня о 10-й г. ранку Владика Митрополит Мстислав і Архиєпископ Марко в сослуженні священиків відправлять Соборну Архиєрейську Службу Божу. Митрополит інтронізує Архиєпископа Марка на голову Свято-Володимирівської Катедри в Ню Йорку. По Богослуженні, в залі — концерт колядок і щедрівок у виконанні катедрального хору під дириґуванням проф. В. Завітневича, а потім святковий обід.

В Австралії закінчився 14-ий двомісячник української книжки і преси

Канберра. — З доручення Української Центральної Шкільної Репрезентації і під безпосереднім керівництвом письменника й педагога професора Дмитра Нитченка, в Австралії відбувся Двомісячник української книжки і преси, вже 14-й з черги. У звітах, надрукованих в українській пресі в Австралії, сказано, що за той час було розповсюджено між громадянством книжок та передплачено періодичних видань разом на суму 6,298 долярів. Найбільше до розповсюдження книжок спричинився Пласт у Австралії, перше місце здобула пластова станиця Вікторії, яка розповсюдила українських закордонних видань на 1 191 доляр. В акції брали активну участь також СУМ та Шкільна Мережа в Австралії. Один із кольпортерів книжок, п. П. Середюк розпродав книжок на 436 дол., зайнявши 3-тє місце. Відбулись також літературні зустрічі з письменниками, вечори, виставки книжки і преси.

Оо. Василіяни в Римі видали VII-ий том „Записок ЧСВВ"

Рим, Італія. — З датою 1971 року появився тут у Видавництві оо. Василіян об'ємистий, 590-сторінковий, і багатий змістом VII-ий том серійного видання „Записки Чина св. Василія Великого" — "Analecta Ordinis S. Basilii Magni". Склалися на цей том 15 праць, статтей і публікацій — українською, латинською, англійською і польською мовами — з історії української Церкви і релігійного життя в Україні: Б. Корчмарика „Києво-печерський монастир та християнізація Европейського Сходу", о. І. Назарка, ЧСВВ, „Яків Суша — єпископ холмський (1680-1687)" разом із текстами елогіюму Суші, о. М. Ваврика, ЧСВВ, про філософічно-теологічні студії в Русько-Українській Провінції Чина Василіян 18 ст. і їх підручники, С. Папа про духовну пісню на Закарпатті, о. А. Пекара, ЧСВВ, про василіянську реформу та про Василіян — як носіїв унійних ідей на Закарпатті, о. протоархимандрита А. Г. Великого, ЧСВВ про програму утрискування Руського Обряду, О. Горбача про ... „ля-чарівника" І. Котляревського і почаївський „Богогласник", А. Петрані — про нищення Унії у світлі російських джерел, І. Назарка про о. Якима Фещака, ЧСВВ, о. Н. Вояковського про відновлення Духовної Семінарії у Львові 1920-1926 р., Д. Горняткевича про мистецтвознавця Володимира Січинського (1894-1962) та о. І. Патрила, ЧСВВ „Доповнення церковно-правничих гасел в Енциклопедії Українознавства". Широко й багато представлена у VII-ому томі „Записок ЧСВВ" бібліографія, яка охоплює опрацьований о. М. Ваврином 90-сторінковий бібліографічний огляд історії ЧСВВ та розділ рецензій на різні видання з історії України й української Церкви — усіх 36 та бібліографічних нотаток про 38 книжок і публікацій з цих же ділянок. Головним редактором „Записок ЧСВВ" є о. протоархимандрит Атанасій Г. Великий, відповідальним редактором VII-ого тому був о. Михайло Ваврик, ЧСВВ. Адреса видавництва оо. Василіян: PP. Basiliani, Roma, Via S. Giosafat 8 (Piazza S. ...), Italia, Europe.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $18.00, на пів року — $9.50, на 3 місяці — $5.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Архипастир скитальців

З Риму наспіла вістка, що Архиєпископ д-р Іван Бучко просив Папу звільнити його з становища Апостольського Візитатора для українців католиків у Західній Европі з уваги на його пізній вік і що Папа прихилився до того прохання, надав йому почесний титул „Заслуженого Апостольського Візитатора", і призначив на його місце, як візитатора у країнах, де нема українських католицьких єпископів, о. шамбеляна д-ра Мирослава Марусина. Ця вістка мусить зворушити всіх тих, які пізнали на власних особах чи були свідками діяльности Високопреосвященнішого Івана Бучка на його становищі візитатора в Західній Европі.

Владика Бучко дістав те призначення тоді, коли в країнах Західньої Европи опинилися сотні тисяч українських втікачів, які не захотіли жити під большевицьким режимом. Він став тоді справжнім опікуном, меценатом, а подекуди й організатором українського культурно-суспільного та освітнього життя українських емігрантів. Він опікувався школами, видавництвами, культурними організаціями, об'їздив усі табори, тісно співпрацював із центральними організаціями емігрантів в окремих країнах Західньої Европи, став справжнім „Архипастирем скитальців". Його заслугою є м. і. по нинішній день перебування центру Наукового Товариства ім. Шевченка в Сарселі під Парижем, його заслугою є створення цілої мережі українських католицьких єпархій — в Англії, Франції, Німеччині. Він був першим, що відвідав Дивізійників у Ріміні.

У жовтні минулого року Владика Іван Бучко скінчив 80 років трудящого життя. Він завжди радів радощами і сумував смутками українського народу. Зокрема був близький думкам, настроям та почуванням молоді і тому став був головним організатором славетного дня „Українська Молодь Христові" у Львові в 1933 році. Згодом Владика Іван Бучко рятував українських людей від примусової репатріяції, подавав їм допоміжну руку.

Резигнація Владики Бучка не є відходом його від активного життя. Він надалі є одним із керівних осіб Української Католицької Церкви, надалі турбується доростом українського католицького духовенства, надалі близько цікавиться всіма справами українців — в Україні та у вільному світі. І всі вони можуть тільки йому і собі бажати, щоб ще довгі роки втішався життям і здоров'ям, потрібним Церкві і народові. Він бо в серцях і душах багатьох назавжди залишиться Архипастирем скитальців.

Сумне новорічча

За кілька днів перед новим, 1972-им роком совєтська преса містила багато вісток, сказати б, позитивного характеру: про заплановані новобудови, прокладання нових мостів і тунелів, газопроводу „Дружба" в Карпатах; про те, що кондиторські фабрики напечуть для громадян СССР мільйони новорічних тортів і т. п. При тому майже не згадувалось про „соціялістичні зобов'язання", „п'ятирічний плян", „дострокове виконання". Але новорічне свято швидко проминуло, і совєтська преса зарясніла від закликів такого роду, як надрукований великими літерами в „Молоді України" з 4-го січня ц. р.: „П'ятирічці — ударну працю і творчий пошук!", або в московських „Известиях": „Здобути підземні багатства!"

„З першого дня — ударний темп!" — сповістила „Молодь України" про „бригаду сталеварів В. Калища", яка виконала на початку нового року плян на 103 відсотки... „Поширюється змагання за звання „майстер — золоті руки!" — рапортували „Известия" з 6-го січня ц. р. І так уся преса: заохочування, обіцянки, підганяння людей до праці. Можна з усією певністю твердити, що в СССР не читають таких закликів та статтей, бо хто з живих людей буде по-справжньому цікавитися мертвою пропагандою партійних шаманів? Ще один невеселий Новий Рік прийшов в Україну та до інших „республік" - полонянок, якими Москва далі керує за принципом „тащить і не пущать", не випускати з рук. Хоч якоїсь новорічної новини все таки дочекались, наприклад, громадяни таких сателітних країн, як Польща, Чехо - Словаччина та Східня Німеччина. Їм дозволили з початком 1972 року вільно, лише показавши посвідку особистости, переходити кордон тих трьох окупованих країн. Але з Україною — не так, навіть цього не можна: щоб відвідати когось у Польщі чи ЧССР, треба чекати довше, як на візу до ЗСА або Канади.

Про невеселий Новий Рік в Україні, мабуть, найкраще свідчить лист, одержаний у Ню Йорку з Харківщини: „Пришліть хусточку, ми продамо й добре заробимо. Оце й буде великий подарунок на Новий Год"...

В. С-ко

ОБЕРЕЖНО — ПРИВАТНА ВЛАСНІСТЬ!

Клясиками, зокрема письменниками - клясиками називаємо загальновизнаних, зразкових діячів літератури, твори яких становлять славу та гордість народу, що їх породив, і зберігають свою вартість та значення довгими віками. Зрештою, таке означення слова „клясик" — загальновідоме, і знання клясичної літератури даного народу обов'язкове для кожного її освіченого члена.

З нагоди ювілеїв тих чи інших клясиків у нашій пресі появляються статті з численними цитатами з їх творів. Любимо ми також цитувати клясиків і не-клясиків з різних нагод, часом наводячи уривки з їх прозових чи поетичних творів як епіграфи, мотто, а також у промовах на різного роду імпрезах. Вміщуючи в заголовку свого твору або перед окремим його розділом епіграф, автор ніби розкриває ним характер цього твору чи розділу. Зрозуміла річ, що епіграф і кожна цитата мають бути відтворені з абсолютною точністю, бо це — приватна власність, а не власна творчість.

Але чи твердо додержуємося ми цієї засади — пошани до чужої власности, точности у відтворюванні цитат? Чи не кривдимо авторів, передусім клясиків, у яких їх позичаємо? Чи не зводимо в блуд читачів і слухачів? Чи не понижуємо цим самим свою власну гідність?

На жаль, на всі ці питання треба відповісти: так, часто — може аж занадто часто — цю основну засаду порушуємо не лише в друкованих матеріялах, а й в промовах на урочистих академіях.

Автор цих рядків мав колись у своїй бібліотеці „відділ курйозів": збірку графоманських видань, перекручених інформацій, плягіятів і — спотворених цитат, що вийшли з-під руки людей, які, покладаючись за власну пам'ять, не дають собі труду ту чи іншу цитату перевірити. На жаль, цей досить повний „відділ курйозів" не зберігся.

Не вказуючи тут пальцем на недбайливців, пригадаємо одного із промовців, який свою промову на урочистих зборах закінчив патетично словами: „Мово рідна, слово рідне, хто вас забуває, той у грудях не серденько, тільки камінь має — як казав Тарас Шевченко".

Чи ж треба було заперечувати прилюдно тому промовцеві, що слова ті належать не Шевченкові, а Воробкевичеві? А заперечити міг би кожний школяр.

В грудневому числі одного з наших журналів, органі Центральної Управи одної з найповажніших громадсько - політичних організацій, що виходить в Чикаго, перед статтею п. н. „Книжка для кожної української хати" подано як епіграф відому кожному учневі початкової школи строфу з вірша Івана Франка. В чотирьох рядках цього вірша автор зробив... шість помилок. І здивований читач читає:

Книжка — це морська
глибина.
Хто в них впірнув аж до дна,
Той, хоч труду мав досить,
Дивні перли виносить.

До відома автора цієї статті і редактора цього журналу наводимо поправний текст:

Книги — морська глибина:
Хто в них пірне аж до дна,
Той хоч і труду мав досить,
Дивнії перли виносить.

Помилки в цитуванні творів Т. Шевченка і Лесі Українки з нагоди святкування їх ювілеїв можна було рахувати десятками. Пам'ять — річ зрадлива, ну, прохопився чоловік у своїй промові не тим словом, Бог йому простить. Але народна мудрість перестерігає недбайливців таким прислів'ям: „Що написане пером, того не витягнеш і волом". Друковане слово — обосічна зброя, яка може другим своїм лезом ударити по авторові.

Чи передумуємо ми як слід у наших газетах заголовки статтей перше як їх друкувати? А виглядають вони часто комічно і — трагічно. І пошкодити можуть не лише читачеві, редакторові, а й тій особі чи особам, про яких мова в тій чи іншій статті. Ось так в одній з українських газет, що виходить у Південній Америці, вміщено було під спільним заголовком „Про наших поетів" характеристики: Віталія Коротича, Миколи Сингаївського, Миколи Вінграновського, Івана Драча і інших. Чи не лиху прислугу зробив цим українським підсовєтським поетам, комсомольцям і членам партії, редактор цієї газети, назвавши їх „нашими", що в перекладі на жаргон КГБ означає „буржуазно - націоналістичними". Певно, не довго він роздумував, укладаючи цей заголовок.

В друкованих у наших журналах і часописах спогадах ми також часто покладаємося лише на нашу пам'ять, не даючи собі труду поконсультуватися з свідками описуваних подій, заглянути до друкованих джерел. Автор цих рядків свого часу допустився дуже прикрої помилки, і тепер шкодує, нарікає на свою недосконалу пам'ять.

Яскравим прикладом такого нехлюйства може бути спомин, надрукований в українській газеті, що виходить у Західній Німеччині. Пан І. Світ слушно звернув у своїм листі до редакції тієї газети увагу на цей спогад, в якому автор перераховує видатних наших письменників і вчених, що були нібито „вихованцями" Харківського університету. Згадано поміж ними, зокрема, Г. Сковороду, М. Костомарова, М. Вовчка, Б. Грінченка, О. Олеся, Д. Багалія.

І п. І. Світ вияснює авторові цього спогаду, що філософ Г. Сковорода народився у 1722 р., а помер у 1794, коли ще Харківського університету не було. Письменниця М. Вовчок (Маркович) не могла в тому університеті вчитись, бо дівчат туди не приймали. Від себе додамо, що поет О. Олесь (Кандиба) закінчив Харківський ветеринарний інститут, а акад. Д. Багалій закінчив Київський університет, і в Харківському був ректором (1906-10). Б. Грінченко, письменник і надзвичайно талановитий самоук - лінгвіст, упорядник „Словаря української мови", не закінчив навіть реальної гімназії.

Очевидно, вершком „неуважности" може бути вміщений з портретом автора і з його власним підписом вірш, цьому авторові ненележний і загальновідомий як вірш Г. Чупринки, що починається словами „Убогії села, убогії ниви..."

Цих кілька прикладів і завваг мають своєю ціллю звернути більше уваги наших редакторів на друковані у їхніх часописах матеріяли, а авторів і псевдоавторів з більшою повагою ставитися до друкованого і живого слова, щоб наші противники не посуджували нас у некультурності.

Поетичний і прозовий твір є приватною власністю, яку в усьому цивілізованому світі охороняє закон.

М. Сосновський

НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС ПЕРЕДУСІМ

(4)

Коротко, практика показує, що, не зважаючи на теоретично позитивну ідею світового антикомуністичного союзу з активною підтримкою китайського націоналістичного режиму, цю ідею не легко застосувати для конкретних політичних цілей, бо не завжди можна погодити національні інтереси окремих народів з вимогами виключно ідеологічного порядку, тобто з ідеєю боротьби зі „світовим комунізмом". Розкол того комуністичного моноліту, який існував за Сталіна, оформлення кількох комуністичних центрів, які між собою ворогують, щораз сильніші націонал - комуністичні тенденції серед комуністичних партій, — все це в кінцевому ефекті мусить не тільки спричиняти постійні кризи в комуністичному антиподі — світовому антикомуністичному союзі, але також допровадити до його розколу. У цьому випадку станеться те саме, що сталося на відтинку міждержавних відносин, де популярна колись і цементуюча ідея світового антикомуністичного бльоку (відома політика американського державного секретаря Джона Ф. Даллеса) завмерла, і ніхто більше до неї не повертається. Навпаки, у міжнародному житті виразна щораз сильніша тенденція використовувати розкол в комуністичнім русі, виявом чого є відповідно достосована політика західніх держав щодо окремих комуністичних країн.

Мусить бути ясним, що намагання зберегти непорушною фікцію про „світовий комунізм' як моноліт на сучасному етапі розвитку комуністичних рухів у світі, є політичною помилкою. Є теж політичною помилкою вважати, що кожний антикомуніст принциповий ворог СССР і російського імперіялізму. Це стосується, як ми вже відзначали, також і китайських націоналістів, які підтримують ідею світового антикомуністичного союзу, але тільки під кутом боротьби з китайським комунізмом, що відповідає їхнім безпосереднім інтересам.

Такий стан на відтинку комуністичного руху у світі дав у нас поштовх до оформлення концепції, яка передбачає зв'язки та використання у практичній політиці таких комуністичних центрів і партій, які ворожо наставлені до Москви. Конкретно, на увазі мається тут перш за все китайських комуністів та совєтсько - китайський конфлікт. Речниками цієї концепції в нас є ліві кола (т. зв. ліва УРДП), і з того погляду ця концепція орієнтації на комуністичний Китай є у якійсь мірі відверненим образом орієнтації на китайських націоналістів на Далекому Сході, яку в нас заступає і на базі якої здійснює свою далекосхідню політику ЗЧ ОУН в системі АБН[3].

Позитивом одного й другого напрямку (чи „орієнтацій") є те, що в обох випадках політична активізація виразно спрямована під кутом ліквідації Російської імперії — СССР і побудови на її руїнах незалежних національних держав. Те, що обидва напрямки є між собою в гострому конфлікті ідеологічного порядку, не має тут суттєвого значення, бо цей конфлікт стосується перспектив майбутнього[4]. Крім того, такий конфлікт неминучий, враховуючи, що і одна і друга орієнтація має ідеологічну підбудову. З точки зору політичної доцільности ця ідеологічна підбудова обидвох напрямків є одночасно їх слабкістю, бо зменшує, а то й виключає, необхідну у зовнішній політичній діяльності гнучкість і використовування різних, а не тільки одної можливости.

Політика власного інтересу

Сьогодні ще не можна дати відповіді на питання про те, наскільки можуть бути виправдані будь - які сподівання на совєтсько - китайський конфлікт. Партійно-державні чинники комуністичного Китаю не визначили своїх позицій у питаннях, які мають для нас засадничу вагу. В наших мір-

[3] Див. „Інформативний бюлетень Канадійського відділу Українського товариства для студій проблем Азії, Торонто, чч. 1-3, 1971.

[4] Див. З. Карбович, Україна — наріжний камінь світової політики („Гомін України", 4 і 11 грудня 1971).

(Закінчення на стор. 5-ій)

С. Гординський

ПРО АРХИПЕНКОВЕ ПОГРУДДЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

(Слово під погруддя Шевченка на виставці ОМУА)

Архипенко створив за свого життя чотири погруддя Тараса Шевченка. Найраніше з них, „Тарас Шевченко на засланні", постало десь 1934-35 року. Саме рік раніше, 1933 року в Чикаго відбулася Світова Виставка, на якій був окремий український павільйон, збудований у стилі близькому до української дерев'яної церковної архітектури. Частина павільйону була зайнята виставкою народного мистецтва, проте найбільшою його атракцією була окрема виставка 48 скульптур Олександра Архипенка. Українська американська громадськість дала йому прегарне місце для виступу, а він, мистець, дав вибір своїх найкращих творів — єдиних творів модерного мистецтва на тій світовій виставці. Захоплений успіхом тієї виставки, Архипенко незабаром узявся до свого погруддя Шевченка, яке було остаточно закінчене 1935 року.

Як взірець, Архипенко вибрав Шевченків автопортрет 1857 року, коли той, після десятка років неволі, зобразив себе старим і з довгою бородою, але з проникливим поглядом очей, в яких таїлося те саме бунтарство проти зла, усобленого царською імперією, за яке він і був ув'язнений. Власне цей момент хотів передати Архипенко: його Шевченко лівою рукою стискає сувій своїх віршів - заповітів, а другу драматичним жестом простяг вперед — як пророк і народний трибун.

Архипенко створив ще й інші скульптури Шевченка. Найбільша з них знаходиться від 1942 р. в клівлендському Парку Народів. Тут поет зображений як ілюстрація до рядків його поеми „Думи мої, думи мої, лихо мені з вами..." Два інші погруддя постали в 50-их роках, одне мале, що його відлив у бронзі має Український Інститут Америки, і врешті останній його твір — Шевченко на Союзівці.

Архипенкове погруддя „Шевченка на засланні" має вже свою історію. Зараз, як Архипенко зробив перші відливи свого твору, д-р Лука Мишуга подбав, щоб один відлив у терракоті був висланий до Львова. Там він і був виставлений уперше на Восьмій виставці АНУМ — Асоціяції Незалежних Українських Мистців — у залях Музею Наукового Т-ва ім. Шевченка. Виставка ця, що відбулася в листопаді - грудні 1936 року, була присвячена великому меценатові мистецтва митрополитові Андреєві Шептицькому. Після зайняття Львова большевиками це погруддя опинилося в збірках Державного музею українського мистецтва (колишньому Національному музеї), який мав уже вісім інших творів Архипенка — скульптур, олійних картин та рисунків. Крім двох рисунків, усі ці твори Архипенка були знищені в тому музеї вже в післясталінську добу, за часів хрущовського соцреалізму, большевицьким комісаром від мистецтва Василем Любчиком. Знищено тоді й 49 оригінальних графік Юрія Нарбута, всі знамениті твори Михайла Бойчука, картини Петра Холодного, Олекси Грищенка та інших провідних наших мистців.

Гіпсовий відлив Архипенкового „Шевченка на засланні", що тепер знаходиться в Українському музеї в Стемфорді, був подарований туди Українським Народним Союзом. Але гіпс — матеріял малотривкий, він нищиться від атмосферичних змін, тож виникла потреба забезпечити цей твір у твердому матеріялі — бронзі. Українська громада буде вдячна п. Юліянові Бачинському з Ню Йорку, який покрив кошти цього відливу. Це добра наша відповідь на большевицьке нищення української культури.

Оскільки нам відомо, існує тепер два бронзові відливи цього Архипенкового твору. Один з них має американський музей у Дітройті, подарований Архипенком і Пам'ятковим комітетом для вшанування Шевченка 13 травня 1935 року. В Архипенковій посмертній монографії подано відбитку телеграми, висланої Архипенкові тим комітетом: „Ваш бюст Шевченка, переданий Дітройтському Інститутові Мистецтв під час історичної програми його відслонення, поєднав назавжди Ваше ім'я з нашим безсмертним поетом в серцях українського народу".

Другий відлив вертається назад на переховання до музею в Стемфорді, яким опікується приявний тут Преосвященний Кир Йосиф. Це один із наших найкращих музеїв в Америці і Архипенкове погруддя, яке, як бачимо, має вже свою історію, знайде гідне місце серед інших експонатів того музею.

БАЛЯДА МІСЯЧНОЇ НОЧІ

Стану проти місяця молодого,
Дев'ять разів тебе згадаю,
Дев'ять разів умру
[й народжуся
І промовлятиму:
Вклонюся місяцю молодому.
А молодий — старому,
А старий — душі твоїй,
Щоб не боліли,
Щоб не щеміли
Згадки мої...
Дуб — у лісі,
Ластівка — в стрісі,
А серце — в грудях.
Руки-струни на бандурі ночі
Натягнуті, як наші стосунки,
А я молитимусь [illegible]
[богородиці
І ридатиму: [illegible]
Попрохай свою [illegible]
[матір-зірницю —
Хай шлях освітить коханому,
Щоб не блукав [illegible]
Щоб не ходив [illegible]
У темряві [illegible]
Зоря — в небі...
Милий — в здоров'ї.
А любов — у серці.

МАРІЯ ПАВЛЕНКО

Володимир Барагура

НЕЗВИЧАЙНИЙ ЧОРНОКНИЖНИК

(Слово на вечорі 82-го Відділу СУА, Бронкс, Н. Й., з нагоди 50-ліття творчости Романа Завадовича)

(2)

Вони були пройняті синтезою раціоналістичного й волюнтаристичного світоглядів і філософії та йшли по лінії націоналістичної ідеології, чи динамічного християнізму, який у „Дзвонах" ставив до авторів суворі й високі літературно-мистецькі вимоги так у формі вислову, як і в змісті та ідеології, що поєднувала християнську філософію з динамізмом націоналізму. Його вірш „Ростем, живем!", що появився на сторінках „ЛНВ", лунав часто не лише на імпрезах студентської чи середньошкільної молоді, але й зі сцен передміських та сільських читалень:

Ростем! Живем!
У гнів усьому світу
Встаємо феніксом
Опаленим в огні,
Мчимо в юрбу нікчемну
[І неситу,
Мов леза сталь:
Не вмерти, ні!

Його гимн про Чорне море, до якого музику уклав Нестор Нижанківський, мав не менший успіх:

Чорне море — Українське
[Море!
Нашу радість знаєш ти
[І горе.
України бачило-ти славу,
Наших предків боротьбу
[криваву.

Мелодійність і пісенність творів Завадовича спонукали скласти до них музику таких композиторів, як Балтарович, Безкоровайний („Під весну"), Залеський („Карпати", „Кобзарева гостина" і низка інших), Білогруд („Мазепинським шляхом"), Ярославенко.

Поезіями Завадовича захопився молодший за нього Б. І. Антонич. І хоч це два зовсім інші типи поетів, проте Завадович і Антонич мають багато спільного — соняшність, життєрадісність, бажання творити, безмежний оптимізм, віру в любов, добро, красу й перемогу. Обидва — хлопці із сонцем у кишені...

Наприкінці 1930-их рр. Р. Завадович опинився на буревійних перехрестях, на тривожних роздоріжжях свого життьового й творчого шляху. Кудою йти, на що рішитися? І в 1937 р. він зробив рішальний вибір — твердо ступив на дорогу своєї життьової місії й свого життьового призначення — творчости для дітей і молоді. Це був шлях, початку якого треба шукати у свят-миколаївському зошиті й першому друкованому вірші автора. Вибір такого шляху був нелегкий. Шлях був неприманливий. Наше літературознавство наче не помічало факту існування тієї ділянки словесної мистецької творчости, що її називаємо літературою для дітей. Тільки виїмково, при обговорюванні Глібова, І. Франка чи Лесі Українки згадувано й про те, що вони писали й для дітей. Для дітей писали здебільша випадкові люди, прізвища яких згодом цілком зникали з овиду. Цікаве явище, що коли й автори з іменем бралися писати для дітей, то зразу ж знижували мистецький рівень своїх писань, хоч уже Б. Грінченко в статті „Періодичні видання для дітей" писав, що „твір для дітей мусить відповідати всім вимогам, яким відповідає твір для дорослих".

Причиною такого стану була відсутність ведучої критики, що відкривала б таланти, наштовхувала їх на правильний шлях, передбачала, де треба заохочувала, де треба картала, робила оцінку вартостей.

Зважитись у такій ситуації стати виключно письменником для дітей значило перекреслити свою літературну кар'єру, або, навпаки... здобути її. У випадку з Завадовичем сталося це друге. Він не тільки став одним із передових поетів і письменників для дітей, але й своєю поетичною творчістю став у лави тих письменників, що двигнули літературу для дітей на належне їй місце й довели до того, що вона стала рівнорядною віткою літературної творчости поруч із літературою для дорослих.

Р. Завадович уважає, що література для дітей — це „не забава у віршики, а справжня література, нічим не гірша від літератури для дорослих". Він визнає аксіому, що для „дітей треба писати так само, як для дорослих, тільки краще". „Література для дітей, — пише він в одному з листів, — це рівнорядна вітка з літературою для дорослих, а під певним оглядом і важніша, бо це перший етап ознайомлення людини з друкованим мистецьким словом — це передсінок храму, через який треба перейти, щоб увійти до самого храму". Ці його погляди покриваються з поглядами Катрі Гриневичевої, яка в своїй доповіді на першому з'їзді ОПДЛ в 1946 р. сказала: „Дитячий письменник — післанництво, Богом дане. Писати для дітей — священна служба, що до неї треба вдягати ризи". І хоч боротьба за належне становище літератури для дітей у нас ще не закінчена, проте треба сказати, що завдяки передовим дитячим письменникам, до яких належить і Завадович, повна перемога вже недалеко.

Рік 1937-ий завершив остаточно шукання творчого шляху нашого письменника: він став постійним співробітником заснованого тоді Богданом Гошовським у Львові журналу для дітей „Малі Друзі", працював у ньому і в часі війни і на еміґрації в Німеччині до 1948 р. Перерви були тільки тоді, коли польська влада двічі закривала журнал і остаточно закрила влітку 1938 р. та під час большевицької окупації в 1940 до червня 1941 р. Завадович відновив свою письменницьку діяльність з хвилиною, коли журнал „Малі Друзі" вернувся з еміґрації в Кракові.

Хоч приповідка каже, що під час війни мовчать музи, талант Завадовича блиснув на сторінках „Малих Друзів" повним сяйвом, а його муза, заспівала найкращі пісні. У той час Завадович заговорив мовою вже цілком свідомого своєї ролі й відповідальности дитячого письменника — відповідальности за кожне написане слово, за досконалість літературної мови, за перфектність поетичної форми і передусім за ідеї своєї творчости, як форматора найвищої цінности нації — душі української дитини.

Ред. Б. Гошовський так описує оцей похід Завадовича на вершини своєї літературної творчости: „Пригадую докладно мій приїзд до Романа влітку 1941 р., коли я нелеґально пройшов через засіки дротів до зайнятої німцями Галичини і зі Львова різними способами дістався до Золочева, а звідси поїхав до Романа до села Ремезівець. Пробув два дні у нього на „генеральній дискусії" про те, щоб поставити дитячу літературу на належне їй місце. Роман слухав і слухав, врешті заявив не без певної міри жалю й розпачу: „Значить та все, що я досі писав — властиво небагато варте...

Але це була тільки хвилина вагання й зневіри, бо Завадович узяв собі до серця поради Гошовського й почав ставити до своєї творчости високі вимоги.

Період Ремезівець — це золота доба творчости Р. Завадовича. Тоді постали такі твори, як „Пригоди гномика Ромтомтомика", „Чародійні музики", „Переполох" та шедевр „Хлопці з зеленого бору". І хоч майже всі вони через історично - політичні події й економічно-видавничі умови побачили світло денне щойно на еміґрації в Німеччині чи тут, в Америці, всі вони були написані в Ремезівцях під час воєнної хуртовини.

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

27-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в Hotel Statler Hilton, Cleveland, Ohio в тижні від 18-го до 23-го травня 1970 року

9

Звіт головного секретаря УНСоюзу д-ра Ярослава Падоха

(Продовження)

СПОРТОВІ ВІДДІЛИ

Ч. В.	Дорослі	Молодь	АДД	Разом
86	62	30	8	100
214	38	30	11	79
346	181	101	37	319
399	202	90	28	320
Разом	483	84	251	818
Разом Мол. Відділи	1,446	573	292	2,311

ЗМІНИ В СТАНІ ВІДДІЛІВ У 1969 РОЦІ

В минулому році прибули два нові Відділи, один в ЗСА, в Клівленді, заснований заходами обласного організатора Степана Гавриша при нашій баптистській громаді й другий в Канаді, в Ріджайні, Саск. заходами обласного організатора Василь Дідюка. Впродовж року получено три Відділи з іншими, а один зліквідовано й так на кінець року загальне число Відділів виносило 460, 400 в ЗСА і 60 в Канаді.

ТАБЛИЦЯ Ч. 10.

ЗМІНИ У ВІДДІЛАХ В 1969 Р.

НОВІ ВІДДІЛИ

Відділ	Місцевість	Зорганізований
421	Ріджайна, Саск.	квітень 1969
71	Клівленд, Огайо	вересень 1969

ОБ'ЄДНАННЯ ВІДДІЛІВ

1. Відділ ч. 166 у Патставн, Па. получився з Відділом ч. 48 в один ч. 48 з осідком у Редінг, Па.
2. Відділ ч. 359 у Ноарку, Н. Дж. получився з Відділом ч. 413 в один ч. 413 з осідком у Ірвінгтоні, Н. Дж.
3. Відділ ч. 381 у Гейворд, Висконсин получився з Відділом ч. 114 в один ч. 114 у Чікаго, Ілл.

ЗЛІКВІДОВАНИЙ ВІДДІЛ

Відділ ч. 491 з осідком у Монтреалі, Квіб. зліквідовано, а членам видано перехідні листки для переходу до інших Відділів.

ПІДСУМКИ ЗМІН

Число Відділів 12. 31 1968 р.		462
В 1969 р. постало нових		2
В 1969 році злучилося з іншими	3	
В 1969 році були зліквідовані	1	4
В 1969 році вибули		
Число Відділів на день 31 грудня 1969 р.		460

РОЗМІЩЕННЯ ВІДДІЛІВ ПО СТЕЙТАХ

З кінцем 1969 року УНСоюз нараховував 460 Відділів, в тому в Канаді 60. Ці відділи були розміщені в нище поданих стейтах та провінціях із таким числом членів:

ТАБЛИЦЯ Ч. 11.

РОЗМІЩЕННЯ ВІДДІЛІВ УНС ПО СТЕЙТАХ І ПРОВІНЦІЯХ

З кінцем 1969 року УНСоюз нараховував 460 Відділів, в тому 60 в Канаді. Ці Відділи були розміщені в ось яких стейтах (провінціях) у таких кількостях:

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ

1. Арізона	1
2. Каліфорнія	2
3. Колорадо	1
4. Коннектикат	14
5. Делевар	2
6. Дистрикт Коломбія	1
7. Флорида	1
8. Ілліной	33
9. Індіяна	5
10. Канзас	1
11. Мериленд	7
12. Масачусетс	11
13. Мишиген	11
14. Міннесота	4
15. Мізурі	4
16. Небраска	3
17. Ню Гемпшир	1
18. Ню Джерзі	58
19. Ню Йорк	77
20. Норт Дакота	1
21. Огайо	31
22. Орегон	1
23. Пенсильвенія	115
24. Ровд Айленд	6
25. Тексас	1
26. Вірджінія	1
27. Вашингтон	1
28. Вест Вірджінія	2
29. Висконсин	3
30. Вайомінг	1

КАНАДА

1. Альберта	3
2. Британська Колюмбія	2
3. Манітоба	3
4. Онтеріо	39
5. Квібек	7
6. Саскачеван	5
7. Нова Скотія	1
Разом Відділів	460

ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ

Хоч основою нашої установи та її праці, є Відділи та їх урядовці, передовсім секретарі, то ми здавна визнаємо півфахових асекураційних працівників-організаторів. Вони потребу анґажувати до організаційної праці фахових, чи в силу свого знання та присвячуючи своїй праці весь час, можуть задовільно конкурувати з високо школеними аґентами асекураційних компаній й можуть визначно допомагати в збільшенні союзового членства та його забезпечення у потрібній висоті. На жаль серед українців є дуже мало таких, які бажали б самостійно працювати та висоту свого заробітку вимірювати своїми успіхами, бо винагорода їх в засаді є сперта на комісійній основі. Мимо наших наполегливих старань ми не могли придбати не лише відповідного числа постійних організаторів, але навіть організаторів обласних.

В минулому році ми мали зразу тільки трьох обласних організаторів, потім їх [illegible] на одного, Адольфа Словіка, який одначе в січні 1970 року зрезиґнував з родинних причин і в часі цього звітування нашими обласними організаторами є Степан Гавриш, Василь Дідюк і Євген Репета. Побільшити число обласних організаторів є вимогою нашого дальшого росту.

Постійних організаторів, які працюють тільки у вільному від головного заробітку часу, мали ми в минулому році тільки 11. Декілька попрацювали пару місяців і відпали. Їх ми не рахуємо. Рік раніше їх було 13. Як важко придбати нових постійних організаторів нехай засвідчить це, що в минулому році ми переговорювали в цій справі приблизно з тридцятьма особами, але без успіху. Кандидати на організаторів вимагають крім комісійної заплати також постійної платні, незалежної від висліду їх праці, покликуючись на це, що деякі комерційні компанії це вже роблять. Укладаючи плян праці на нове чотироріччя треба буде на цю проблему звернути особливу увагу. Про це буде ще мова згодом.

ТАБЛИЦЯ Ч. 12

ЗДОБУТКИ ОБЛАСНИХ І ПОСТІЙНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ У 1969 РОЦІ

Обласні організатори

1. В. Дідюк	271
2. Є. Репета	155
3. С. Гавриш	120

Постійні організатори

1. В. Гірняк	71
2. Р. Чучкевич	66
3. І. Одежинський	55
4. А. Слюсарчук	38
5. Є. Омельченко	38
6. П. Дяків	37
7. М. Ткачук	35
8. І. Гевриk	34
9. Софія Куца	30
10. В. Запаранюк	30
11. І. Зазворський	25
Разом	1,005

УЧАСТЬ КАНАДІЙСЬКИХ ВІДДІЛІВ У ЮВІЛЕЙНІЙ КОМПАНІЇ

Нижче подані таблиці наглядно показують уділ канадійських Відділів, об'єднаних в межах Канадійської Канцелярії, в минулорічній, ювілейній кампанії. Було цих Відділів в минулому році, подібно, як у ранішому році, 60. Впродовж року один Відділ (в Монтреалі) розв'язано, а натомість постав один новий Відділ у Ріджайні, Саскачеванській провінції. Ці Відділи придбали в минулім році 862 нових членів, що становить кругло 16 відсотків усіх нових членів придбаних у ювілейній кампанії. Найбільше число придбала найбільша Округа Торонтська, а найкраще, бо на 165 % виконала свою річну квоту Ніягарська Округа, яка й за це придбала почесну плякету першуна ювілейної кампанії.

Канадійська, союзова провінція пішла в минулому році за всім УНСоюзом й коли УНСоюз перейшов нову тисячну межу й дійшов за перейшов 89,000, то канадійські Відділи дійшли і перейшли 9,000 членів. В цей спосіб сума придбаних ними членів у минулім році становить дещо менше, як десять відсотків їх усього членства. Також пересічна сума забезпечення членів на терені Канади є куди вищою від суми на терені ЗСА. У великій мірі завдячує це наш канадійський Союз своїм працьовитим організаторам та союзовим діячам, які присвячують весь свій час УНСоюзові. Побіч директора Канадійської канцелярії й заступника гол. предсідника Богдана Зорича, та обласного організатора і гол. радного Василя Дідюка, на терені Канади віддано працюють як постійні організатори пані Софія Куца, гол. контролер мґр Іван Гевриk, Єфим Омельченко і Петро Дяків, а останньо Лев Вовк з далекої канадійської півночі. До успіху канадійських Відділів УНС значно причинилися поїздки на канадійську північ і захід гол. урядовців Канади Б. Зорича і В. Дідюка. В ЗСА далеку і успішну подорож на захід відбув в організаційних цілях гол. контролер В. Гірняк.

КАНАДІЙСЬКА СТАТИСТИКА

ТАБЛИЦЯ Ч. 13.

НОВІ ЧЛЕНИ ПРИДБАНІ В 1969 Р. В КАНАДІ ЗА МІСЯЦЯМИ

Січень	33
Лютий	44
Березень	49
Квітень	101
Травень	71
Червень	37
Липень	51
Серпень	55
Вересень	82
Жовтень	110
Листопад	91
Грудень	138
Разом:	862

ТАБЛИЦЯ Ч. 14.

НОВІ ЧЛЕНИ ПРИДБАНІ В 1969 Р. В КАНАДІ ЗА ОКРУГАМИ

Торонто	24	353
Монтреаль	9	140
Ніягарська	9	181
Вінніпег	14	173
Канад. Відділи-Дітройт	4	15
Разом:	60	862

На цьому кінчаю наш звіт з праці організаційного відділу за минулий, ювілейний рік. Разом із раніше зложеними Головному Урядові трьома річними звітами, цей четвертий річний звіт дає точний огляд нашої праці впродовж цілого, міжконвенційного чотироріччя. З черги приступаємо до загального, конвенційного звіту, поданого в окремих таблицях із короткими поясненнями підсумки праці поміж цією попередньою конвенціями.

ЗАГАЛЬНИЙ ОГЛЯД ПРАЦІ І ЗДОБУТКІВ В МІЖКОНВЕНЦІЙНІМ ЧАСІ (1966-1969)

Досі наш звіт відносився до минулого, ювілейного року. Тепер бажаємо подати ряд чисел, з короткими поясненнями, які виявлять нашу працю і її осяги впродовж всіх чотирьох років поміж двома конвенціями й порівняють їх з осягами в попередніх міжконвенційних періодах. Розпічнемо від того, що найважніше, від чисел, які показують, як УНСоюз здобував нових членів і як росло його загальне число всіх членів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 15.

НОВІ ЧЛЕНИ В РОКАХ 1949-1969

Рік	Нові члени в 1-ім році	в 4-ох роках
1949	8,154	
1950	6,032	
1951	4,641	
1952	3,328	
1953	2,478	16,479
1954	3,426	
1955	3,490	
1956	3,343	
1957	4,430	14,,689
1958	3,727	
1959	4,998	
1960	3,567.	
1961	4,830	17,122
1962	4,093	
1963	4,446	
1964	4,398	
1965	4,896	17,833
1966	4,994	
1967	4,400	
1968	3,872	
1969	5,462	18,728

Вище подані числа подають історію здобування членів не за лише останні чотири роки, але виїнятково, за час від 1949 до кінця 1969 року. Подаємо їх тому, що останнє чотироріччя стояло під знаком затяжної боротьби із наслідками великого припливу членів якраз тому 20 років й тому ці числа є потрібні для порівнання тавтого часу з нашим і для пояснення нашої теперішньої ситуації й наших виглядів на майбутнє. Ці числа подані у відокремлених групах по чотири роки, щоб мати також огляд, як прибували нові члени в поодиноких, міжконвенційних періодах.

Ці групи чисел говорять, що за останніх двадцять років ми мали три справді великі роки якщо йде про число придбаних членів. Найбільшим був рік 1949 із 8,154 членами, по між йде рік 1950 із 6,032 і рік останній, ювілейний, 1969 із 5,462 новими членами. Був цей рік найкращий за останні 19 років, хоч як дуже він віддалений від неповторного часу, коли нові іміграти із європейських таборів тисячами прибували кожного місяця до портів Америки й Канади.

Числа подані в другій колонці показують скільки нових членів ми здобули за п'ять міжконвенційних періодів від часу великого припливу нової іміграції і довших членів УНСоюзу до кінця ювілейного року. І знову це порівнання дає цікаві й можна сказати несподівані висновки. Порівнання останніх чотирьох років виявляють, що хоч ми вони віддалені від часу масового припливу українців до наших берегів, то власне в цих роках ми здобули більше членів, як в усіх раніших міжконвенційних періодах. В славному періоді 1950-1953 рр. УНСоюз придбав 16,479 нових членів, а в останні роки 1966-1969 понад дві тисячі більше, бо 18,728 членів. Отож і під цим оглядом наш звітовий час був найкращим за останні двадцять років. Тому, що головним завданням організаційного відділу УНСоюзу є здобувати нових членів, можна з повною об'єктивністю ствердити, що цей відділ виконав своє завдання в останнім міжконвенційнім періоді задовільно, краще, як за всі, вище удокументовані, раніші конвенційні чотироріччя.

ТАБЛИЦЯ Ч. 16.

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН ЧЛЕНСТВА В РОКАХ 1953 1969

Рік	Загальний стан членів	Прибуток за 4 міжконв. роки
1953	71,953	
1954	72,814	
1955	73,701	
1956	74,246	
1957	75,986	4,033
1958	76,864	
1959	79,199	
1960	79,600	
1961	81,441	5,455
1962	82,424	
1963	83,493	
1964	84,414	
1965	86,059	4,618
1966	87,053	
1967	88,261	
1968	88,265	
1969	89,107	3,048

Ця таблиця показує, як росло загальне число усіх членів УНСоюзу за останні чотири міжконвенційні періоди. Хоч число нових членів зростало, то загальне число не зростало так само, але повільніше, бо постійно збільшалися втрати членів. Частинно ці втрати зростали, природно, бо чим більше число членів, тим більші мусять бути втрати. Більше людей вмирає, більшому числу виплачується дозріле до виплати грамоти тощо. А в останньому чотироріччі вони зросли непомірно ізза раніше згаданого, двадцятьрічча нової іміграції та нового, великого припливу членів УНСоюзу. Найбільш разючим прикладом цих втрат були втрати минулого року, які винесли майже п'ять тисяч. Тому, хоч за останнє чотироріччя ми придбали 18,728 нових членів, чистий приріст членів за той час виніс лише 3,048. Після цього, 1970 р. ця надзвичайна кількість втрат закінчиться і тоді можна буде рахувати на скоріший зріст загального числа членів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 17.

ЗДОБУТКИ ПОСТІЙНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ В МІЖКОНВЕНЦІЙНІМ ЧАСІ

Ч. П.	Організатор	1966	Придбали членів в роках 1967	1968	1969	Разом
1.	Т. Барап	—	15	—	—	15
2.	С. Гавриш	134	168	121	120	543
3	І. Гевриk	75	68	45	34	222
4.	В. Гірняк	58	32	18	71	179
5.	В. Дідик	21	23	6	6	56
6.	В. Дідюк	303	235	234	271	1,043
7.	П. Дубас	—	—	10	3	13
8.	П. Дяків	—	53	36	37	126
9.	І. Зазворський	—	30	34	25	89
10.	Т. Залуцький	20	—	—	—	20
11	В. Запаранюк	26	25	11	30	92
12	В. Зорич	68	51	14	97	230
13.	Софія Куца	59	101	64	30	254
14	І. Одежинський	99	187	120	55	461
15	М. Ольшанський	25	—	—	—	25
16	Є. Омельченко	10	42	18	38	108
17	Е. Репета	—	—	6	155	161
18	О. Сквирський	75	7	—	—	82
19	А. Слюсарчук	41	25	41	38	145
20	М. Ткачук	49	45	46	35	175
21	Р. Чучкевич	58	29	34	65	185
	Разом:	1,119	1,136	857	1,111	[illegible]

В цій таблиці подано 21 постійних організаторів, тобто осіб, які договорилися з організаційним відділом постійно організувати більше число членів за постійною платнею, як це було з обласним організаторами, чи за збільшеною винагородою за збільшене число членів. Шість зпоміж них відпали, коли не рахувати трьох існуючих обласних організаторів та директора Канадійської канцелярії, яких завдання є куди ширші, як тільки організувати членів, то на ділі, під цю пору число постійних організаторів зійшло до 11. Збільшення цього числа є одним з найважніших завдань на майбутнє. Треба не тільки продовжувати заходи для вишукання відповідних осіб й їх вишколу, але й утворити такі умовини праці, щоб їх зобути й вдержати. Найбільш успішним був обласний організатор Василь Дідюк, який пересічно здобував кожного року понад 250 членів й перейшов тисячу членів в минулім міжконвенційнім періоді здобувши чотири роки під ряд першунство наших кампаній, а найбільш успішною організаторкою була п. Софія Куца, яка придбала 254 члени, в цім в одному 1967 році рівно сотню членів. Особливо визначилися зпоміж обласних організаторів Степан Гавриш, а зпоміж постійних організаторів головний радний Іван Одежинський. Крім останнього року його річна продукція досягала й переходила сто членів. Канадійський заст. гол. предсідника Богдан Зорич і гол. контролер Іван Гевриk також визначилися, придбавши понад 200 членів. Дуже успішним є також обл. організатор Евген Репета, який щойно недавно обняв свій пост і став розбудовувати УНСоюз. Замітним є відсоток членів придбаних цією горнсткою членів. Він вагався від 22 до 25 річно. Він говорить про вагу професійних чи півпрофесійних організаторів для росту УНСоюзу. Це ілюструє понища таблиця.

ТАБЛИЦЯ Ч. 18.

ЗАГАЛЬНІ ПІДСУМКИ ЗДОБУТКІВ ПОСТІЙНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ в міжконвенційнім часі

Рік	Загальне число нових членів	Число членів придбаних організаторами	Відсоток усіх присднаних членів
1966	4,994	1,119	22%
1967	4,400	1,136	25%
1968	3,872	857	22%
1969	5,462	1,111	22%
Разом:	18,728	4,223	22%

Окремо потрібно побільшити число обласних організаторів. Всі Відділи повинні знаходитися під їх постійною опікою й користати з їх допомоги. Щоб як слід обслужити Відділи, один обласний організатор повинен мати не більше, як 50 Відділів й то на великій території. Треба для них утворити найбільш сприяючі умови праці, зокрема запевнити їх, що після певного періоду часу, на всякий випадок не довшого, як десять років, вони зможуть, на бажання, знайти затруднення в головній канцелярії й союзову працю зробити своєю постійною життєвою кар'єрою. Бо десять років скитання від Відділу до Відділу і від Округи, це велика проба й не кожна людина й не кожна родина на довше таке зайняття погодиться. А число постійних організаторів, які відповідають дистриктовим менаджерам у комерційних, ми мусимо помножити й то помножити скоро. Ми докладаємо старань до цього, поміщуючи часто оголошення в пресі з дуже заохочуючими пропозиціями та відбуваємо, в часі наших поїздок, інтерв'юи з кандидатами на організаторів.

Окремою проблемою є вишкіл й періодичний дошкіл, обласних і постійних організаторів, що й казати секретарів, але про це буде мова згодом.

ТАБЛИЦЯ Ч. 19.

ЗДОБУТКИ ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ в міжконвенційнім часі

Рік	Загальне число нових членів	Число придбане головними урядовцями	Відсоток усіх придбаних членів
1966	4,994	1,036	20%
1967	4,400	899	20%
1968	3,872	702	18%
1969	5,462	903	16%
Разом:	18,728	3,540	18%

Згадуючи про організування членів впродовж останніх чотирьох років було б несправедливо не згадати про участь у нашім організаційнім успісі членів Головного Уряду. Вище надрукована таблиця подає загальні числа про всю групу головних урядовців. Для чіткости слід було б подати окремо тих урядовців, які є водночас обласними і постійними урядовцями й окремо тих, які працюють як віддільові організатори. Та маючи таблиці наших найкращих організаторів кожний може сам зорієнтуватися в успіхах поодиноких категорій гол. урядовців, яких спільний уділ в нашім успіху пересічно 18% всіх членів. Не раз і не двічі схвалена Головним Урядом засада, що всі урядовці, для прикладу, повинні придбати щороку бодай десять членів, повинна бути збережена на майбутнє.

ТАБЛИЦЯ Ч. 20.

КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗІВЦІВ

І. Члени-основники від 1961 до 1969, тобто впродовж 9 років

1. Степан Гавриш (83), 2. Петро Головачук (42), 3. Іван Одежинський (153), 4. Михайло Семків (379), 5. Микола Ткачук (114), 6. Михайло Фединишин (155), 7. Роман Чучкевич (346).

II. Члени Клюбу впродовж 8 років

1. Володимир Гавриляк (316), 2. Евстахій Гомотюк (277), 3. Андрій Джула (161), 4. Іван Зазворський (147), 5. Володимир Запаранюк (484), 6. Богдан Зорич (432), 7. Квітка Стецюк (25), 8. Тарас Шпікула (221).

III. Члени Клюбу впродовж 7 років.

1. Іван Гевриk (445), 2. Єфрем Омельченко (451), 3. д-р Василь Палідвор (204), 4. Василь Полович (367), 5. д-р Атанас Слюсарчук (174), 6. Петро Федик (292).

IV. Члени Клюбу впродовж 6 років.

1. Ярослав Карп'як (385), 2. Олена Олек (22), 3. Михайло Турко (63).

V. Члени Клюбу впродовж 5 років.

1. Володимир Гірняк (341), 2. Василь Дідюк (440), 3. Петро Дяків (427), 4. Софія Куца (440), 5. Іван Петрунцьо (78), 6. Іван Пиндус (39).

(Продовження на стор. 4-ій)

Звіт головного секретаря УНСоюзу д-ра Ярослава Падоха

(Продовження зі стор. 3-ої)

VI. Члени Клюбу впродовж 4 років.

[illegible] Анна Гарас (47), Дмитро Дидик (170), 3, Василь Ко[illegible] (191), 4. Василь Никифорук (194), 5. Михайло Ольшанський (423), 6. М. Отрок (14), 7. Ярослав Падох (194), 8. Петро Сильчак (257), 9. Іван Флис (267), 10. пок. Володимир Цимбала (469), 11. Осип Ярема (372).

VII. Члени Клюбу впродовж 3 років.

1. Осип Бакай (430), 2. Юліян Баранюк (371), 3. Лев Боднар (131), 4. Яків Бурій (402), пок. Іван Василишин (194), 6. Іван Гаврилюк (360), 7. Григорій Кисіль (336), 8. Андронік Копистянський (327), 9. пок. Іван Красник (399), 10. Михайло Нич (397), 11. пок. Теодозій Носієвич (423), 12. Софія Оріховська (340), 13 Всеволод Пінковський (432), 14. Емануїл Притула (337), 15. Володимир Рефт (120), 16. Карло Сачко (53), 17. пок. Андрій Стецяк (240), 18. Іван Телюк (414), 19. Микола Хоманьчук (5), 20. Василь Цюпа (325), 21. Василь Шаран (407).

VIII. Члени Клюбу впродовж 2 років.

1. Іван Була (127), 2. Анна Бурій (402), 3.. Іван Ващук (292), 4. пок. Василь Гасій (204), 5. Микола Дербуш (345), 6. Анна Дубас (133), 7. Мері Душник (238), 8. Михайло Захарко (349), 9. Володимир Квас (88), 10. Дмитро Кошильовський (183), 11. В. Крушельницький ,94), 12. Степан дзій (8), 15. С. Мотрович (295), 16. Петро Ліщак (230), 17. Василь Оріховський (353), 18. Петро Пуцило (295), 19. Дмитро Попадинець (434), 20. Микола Сенчишак (131), 21. І. Сидор (90), 22. Осип Сквирський (434), 23. Іван Скочиляс, 24. Петро Тарнавський (375), 25. Тихон Тещук (42), 26. Анна Хомин (32), 27. Адам Ціздин (55), 28. Петро Шевчук (13), 29. Петро Щерба (173).

IX. Члени Клюбу впродовж 1 року.

1. Ярослав Билень (17), 2. Микола Бобечко (102), 3. Іван Бундяк (155), 4. Іван Воробець (455), 5. Стефанія Галичин (356), 6. Лев Гардінк (206), 7. Михайло Гентош (305), 8. Анна Герман (251), 9. Іван Гнідь (349), 10. д-р Роман Голіят (19), 11. Василь Гончар (121), 12. пастор Василь Давидюк (411), 13. Зенон Дзядик (399), 14. Микола Задодецький (27), 15. д-р Тит Залуцький (408), 16. Володимир Кловсник (325), 17. М. Кончак, 18. інж. Володимир Коссар (445), 19. Ярослав Крипталович (222), 20. д-р Богдан Левицький (194), 21. С. Левицький (49), 22. Йосип Лисогір (325), 23. Гелена Маґер (233), 24. Микола Мартиненко (245), 25. Іван Мельник (418), 26. Микола Німчук (463), 27. Василь Олійник (87), Іван Паньків (495), 29. В. Пришляк, 30. пок. Марія Процак (37), 31. пок. Іванка Подола (125), Анна Ремік (238), 33. В. Романишин (254), 34 Павло Сахаревич (460), 35. Микола Сеник (45), 36. д-р Іван Сєрант (86), 37. Григорій Тимчій (347), 38. Василь Труфін (226), 39. Осип Фаренич (462), 40. М. Харів, 41. О. Хома (383), 42. Михайло Хомин (32), 43. Карпо Чорномаз (469), 44. Микола Шпитко (489), 45. пок. Олена Штогрин (397).

НОВІ ЧЛЕНИ КЛЮБУ, ЯКІ СТАЛИ НИМИ В 1969 РОЦІ

1. Люба Басько (94) 2. Стефанія Букшована (340), 3. Тимко Бутрей (344), 4. д-р Василь Вишиваний (361), 5. Іван Іваник (234), 6. Іван Живіцький (182), 7. Іван Кнігницький (430), 8. Роман Крупка (361), 9. Теодор Кубарич (217), 10. Марія Макар (348), 11. Михайло Малинівський (437), 12. Петро Мороз (238), 13. Іван Пригода (361), 14. Стелла Расн (171), 15. Євген Репета (292), 16. д-р Олександер Саноцький (158), 17. д-р Іван Скальчук (430), 18. мґр Осип Стецура (287), 19. Іван Чопко (271), 20. Дмитро Чук (321), 21. Ярослав Щербак (352).

ЗАГАЛЬНІ ПІДСУМКИ ЗДОБУТКІВ ЧЛЕНІВ КЛЮБУ

від заснування Клюбу в 1961 році

Рік	Число членів Клюбу	Число здобутих ними членів	Відсоток нових членів того року
1961	56	2,894	60%
1962	42	1,842	45%
1963	49	2,170	60%
1964	47	2,170	50%
1965	58	2,359	48%
1966	57	2,492	49%
1967	41	2,115	48%
1968	37	1,636	42%
1969	70	2,941	53%
Разом:		20,730	49%

Окремо на спеціяльне вирізнення заслуговує окрема група, яка існує вже дев'ять років і в цім 1970 році дійде до свого першого десятирічного ювілею. Є це Клюб Заслужених Союзовців. З його засновників збереглося досі у перериній праці для УНСоюзу лише сім членів. Цій вельми заслуженій сімці належиться найбільше признання і подяка. Ось вони за азбукою.

1. Степан Гатриш з Філядельфії;
2. Петро Головачук з Пассейку;
3. Іван Одежинський з Філядельфії;
4. Михайло Семків з Чикаґа
5. Микола Ткачук, сеніор-організатор з Чикаґа;
6. Михайло Фединишин з Перт Амбою;
7. проф. Роман Чучкевич з Клівленду.

Звітодавець, який чотири роки був членом того Клюбу знає, з власного досвіду, як важко вдержатися в такому Клюбі повних десять років, тому вже тут, на цім місці, пропонує достойне відзначення десятирічних ювілятів після закінчення цього десятого року. А 28-ій конвенції пропонує висловити всім основникам та членам Клюбу своє щире признання та подяку. Поданий список має ціль закріпити в пам'ятті на майбутнє всіх тих, які під цю пору є членами Клюбу, або ними були, сподіючись, що всі вони відновлять своє членство в цім році, та що всі скоріше, чи пізніше, стануть його десятирічними ювілятами. Не забуваймо, що ця горстка відданих працівників УНСоюзу дала йому за коротких дев'ять років імпозантне число 20,730 нових членів, що становить майже половину, бо 49% усіх членів, яких за тих дев'ять років придбав УНСоюз. Тільки подумати, що подвоєння числа членів цього Клюбу, піднесло б на 50% число нових членів і бодай вдвоє збільшило б чистий приріст УНСоюзу. Це одна з дуже важливих проблем росту нашої установи. Тому виявім членам Клюбу, а зокрема його ветеранам нашу особливу вдячність й признання.

ТАБЛИЦЯ Ч. 21.

ЗМІНИ У ВІДДІЛАХ

від 1-го січня 1966 до 31-го грудня 1969 р.

НОВІ ВІДДІЛИ

Ч. П.	Відділ Ч.	Місцевість
1.	10	ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.
2.	17	ЧИКАҐО, ІЛЛ.
3.	18	КОЛУМБУС, ОГАЙО
4.	28	ГЮСТОН, ТЕКСАС
2.	32	ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.
6.	34	РИЧМОНД, ВІРДЖІНІЯ
7.	71	КЛІВЛЕНД, ОГАЙО
8.	411	ТОРОНТО, ОНТ.
9.	412	ТОРОЛД, ОНТ.
10.	415	СКАРБОРО, ОНТ.
11.	421	РІДЖАЙНА, САСК.
12.	474	МОНТРЕАЛЬ, КВІБ.
13.	480	САРНІЯ, ОНТ.

ОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ

Відділи ч. 17 і 132 злучилися в один ч. 132 в Мек Кіспорт, Па.
Відділи ч. 28 і 242 злучилися в один ч. 242 у Фреквилл, Па.
Відділи ч. 32, 41, 101 і 126 злучилися в один ч. 126 в Сликвилл, Па.
Відділи ч. 51 і 63 злучилися в один 63 у Форд Ситі, Па.
Відділи ч. 71 і 235 злучилися в один ч. 235 у Россфорд, Огайо.
Відділи ч. 89 і 96 злучилися в один ч. 96 у Пітсбурґу, Па.
Відділи ч. 110 і 296 злучилися в один ч. 296 в Ню Кенсінґтон, Па.
Відділи ч. 118, 396 і 53 злучилися в один ч. 53 в Пітсбурґу, Па.
Відділи ч. 134, 384 і 481 злучилисяв один ч. 481 в Карнеґі, Па.
Відділи ч. 159, 229, 411 і 144 злучилися в один ч. 144 в Скрентон, Па.
Відділи ч. 160 і 327 злучилися в один ч. 327 в Гемпстед, Н. Й.
Відділи ч. 162 і 123 злучилися в один ч. 123 в Скрентон, Па.
Відділи ч. 166 і 48 злучилися в один ч. 48 в Редінґ, Па.
Відділи ч. 198 і 88 злучилися в один ч. 88 в Керґонксон, Н. Й.
Відділи ч. 205 і 369 злучилися в один ч. 369 у Палмертон, Па.
Відділи 227 і 313 злучилися в один ч. 313 в Смитвилл, Па.
Відділи ч. 232 і 338 злучилися в один ч. 338 в Монссен, Па.
Відділи ч. 246 і 73 злучилися в один ч. 73 в Провіденс, Р. Ай.
Відділи ч. 255 і 338 злучилися в один ч. 338 в Монессен, Па.
Відділи ч. 315 і 353 злучилися в один ч. 353 в Ню Бронсвік, Н. Дж.
Відділи ч. 359 і 413 злучилися в один ч. 413 в Ірвінґтоні, Н. Дж.
Відділи ч. 380 і 281 злучилися в один ч. 281 в Вайон, Н. Дж.
Відділи ч. 381 і 114 злучилися в один ч. 114 в Чикаґо, Ілл.
Відділи ч. 400 і 126 злучилися в один ч. 126 у Сликвилл, Па.
Відділи ч. 403 і 406 злучилися в один ч. 406 в Олифант, Па.
Відділи ч. 405 і 409 злучилися в один ч. 409 у Донмор, Па.
Відділи ч. 412 і 465 злучилися в один ч. 465 в Лашин, Квіб.
Відділи ч. 480 і 432 злучилися в один ч. 432 в Торонто, Онт.

РОЗВ'ЯЗАНІ ВІДДІЛИ

Відділ ч. 34 в Ембридж, Па.
Відділ ч. 82 в Ню Александрія, Па.
Відділ ч. 442 в Торонто ,Онт.
Відділ ч. 491 в Монтреалі, Квіб.

РОЗЛУЧЕНІ ВІДДІЛИ

Злучені Відділи ч. 41 і 126 розлучилися і Відділ ч. 41 в Дженет, Па. став знову самостійним Відділом.

ПІДСУМКИ

З початком 1966 року було всіх Відділів УНСоюзу		486
Впродовж чотирьох років:		
Зорганізовано нових Відділів		13
62 Відділи получилися в		26
розлучився і став самостійним		1
Разом:		526
Впродовж чотирьох років:		
Розв'язано Відділів	4	
62 Відділи перевели злуку	62	66
З кінцем грудня 1969 року було Відділів УНСоюзу		460

У звіті за 1969 рік були подані нечисленні зміни за останній рік. Тут подані всі зміни за всі чотири роки поміж конвеціями, які дозволять зорієнтуватися, як збільшалося і як меншало число Відділів і скільки їх залишилося на цей рік.

У творенні нових Відділів найбільше заслужився обласний організатор Степан Гавриш, який є сеніором наших обласних організаторів, як сеніором всіх, зокрема постійних організаторів, є незламний Микола Ткачук з Чикаґа. Степан Гавриш знайшов нове, надійне середовище українських протестантів-баптистів, які відчувають потребу вийти зпосеред своїх церковних громад в ширший український громадський світ й радо включаються в УНСоюз й користають з його забезпеченевої і громадської діяльности. Серед того саме середовища Степан Гавриш зумів наполегливою працею заложити чотири Відділи, а саме в Філядельфії, Чикаґа, і Клівленді. Четвертий Відділ він заклав ще раніше в Нюарку, такий же Відділ існує також у Торонті під проводом піонера В. Давидюка. Він допоміг закласти новий Відділ також в Ричмонді, Вірджінія, діючи разом зі секретарем Відділу і його основником інж. Левом Блонаревичем. В заложенні Відділу в Філядельфії заслужився гол. радний Іван Одежинський і секретар М. Нич та М. Хомин. У Канаді, в якій постало 6 Відділів, головну заслугу мають обл. орг. Василь Дідюк та дир. Кан. Канцелярії Богдан Зорич, а в Колумбусі, гол. контролер Володимир Гірняк. При корченні українських громад заснування нового Відділу це неабияка новість і заслуга. Шість Відділів постало в Канаді, а сім в ЗСА, разом 13. За звітовий час об'єдналися з другими, звичайно більшими й активнішими й перестали існувати 36 Відділів, чотири розв'язано а один Відділ розлучився. В цей спосіб загальне число Відділів в минулому періоді зменшилося з 486 на 460.Злуки ми переводили пляново, щоб елємінувати замалі й неактивні, а натомість творити більші і активніші. На перешкоді більшої акції стоїть брак добрих секретарів для получених Відділів, а часом інші перешкоди, зокрема братські, допомогові фонди деяких Відділів, які ізза них неохочі лучитися з іншими, без фондів.

ПРИКЛАДНІ МОЛОДЕЧІ ВІДДІЛИ

Обговорюючи зміни у Відділах не від речі будуть додаткові інформації про наші молодечі Відділи, про які була мова в першій частині цього звіту, що торкається діяльности в 1969 р. Нижче подані таблиці подають число членів на яке зросли ці Відділи за останнє чотирорічча, що виносить около 17% зросту, отже куди більший відсоток, як загалу Відділів УНСоюзу. За останній звітовий період вони разом придбали 943 нових членів, що становить 50% їх членства з кінця 1965 року. Наші пластові і спортові Відділи заслуговують на найбільше признання, а водночас на дбайливу опіку та допомогу у виконуванні їх союзової, а також спортової і пластової діяльности. Можна сумніватися, чи дотеперішня допомога була достатньою.

ТАБЛИЦЯ Ч. 22.

МОЛОДЕЧІ ВІДДІЛИ

в міжконвенційнім часі

а) Загальний стан членів

З кінцем 1965 р.	1,888
З кінцем 1969 р.	2,209
Зріст	315

б) Нові члени

Рік	Число придбаних членів
1966	311
1967	185
1968	178
1969	269
Разом:	943 нових членів

ПРОБЛЕМА ВІДМОЛОДЖЕННЯ ВІДДІЛОВИХ СЕКРЕТАРІВ

В звіті за минулий рік ми подали вік секретарів в тому році. Варто подати порівнання віку зперед чотирьох років та тепер. Про це говорить нижче залучена таблиця. Вона стверджує, що хоч незначно, вік секретарів підвищується, а не навпаки. Особливо тривожним є це, що майже четвертина секретарів перейшла 65 рік життя. Є це зрозумілим. Молодь не є охотною виконувати постійні й нецікаві для неї секретарські обов'язки, зокрема збирати вкладки чи дозволити більшому числу членів відвідувати її доми в союзових , а повне затруднення залишає війси вільний час звичайно після переходу на пенсію. То все ж слід дальше докладати старань до відмолодження секретарів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 23

Вік секретарів в міжконвенційнім часі

Вік	Відсоток секретарів у роках 1965	1969
До 40 років	9	6
Від 41 до 50 років	37	33
Від 51 до 65 років	32	37
Вище 65 років	22	24
Разом:	100%	100%

ОКРУГИ, ЯКІ ВІДЗНАЧИЛИСЯ МІЖ КОНВЕНЦІЯМИ

Ми згадували, що щороку йде змагання поміж Округами в межах членських кампаній. Нагороди у виді почесних плякет одержують Округи, які відзначаться числом здобутих членів, числом організаторів, які придбають у році десять або більше членів та Округи, які найкраще відсотково виконають свою річну квоту нових членів, яка виносить десять відсотків активного членства Округи. Нижче подана таблиця подає Округи, які здобули відзначення в минулих чотирьох роках.

ТАБЛИЦЯ Ч. 24.

ПЕРЕДОВІ ОКРУГИ

які здобули відзначення в міжконвенційних роках

1966 р.	Торонто
	Монтреаль
	Ню Йорк
1967 р.	Філядельфія
	Торонто
	Ню Йорк
1968 р.	Філядельфія
	Вінніпеґ
1969 р.	Філядельфія
	Ніяґара

КАНАДІЙСЬКІ ВІДДІЛИ В МІЖКОНВЕНЦІЙНІМ ПЕРІОДІ

Точний звіт з праці впродовж останніх чотирьох років та сьогоднішнього стану Відділів УНСоюзу в Канаді подає директор Канадійської Канцелярії та заступник головного предсідника УНСоюзу, Богдан Зорич. Тому подаємо тут тільки декілька, невеликих груп чисел, які мають загально підкреслити участь Канади в наших загальних змаганнях за покриття втрат членів та дальший ріст УНСоюзу.

Канадійські Відділи з кінцем минулого року мали загальне число членів 9,113, тобто дещо більше, як 10 відсотків всього союзового членства, яке перейшло 89.000. Число канадійських відділів виносить рівно 60, що у відношенні до 460 усіх відділів, становить 13 відсотків. На тому тлі цікаво й важно ствердити, в якому відношені до здобутків членських кампаній в останнім звітовім періоді стоять канадійські відділи. В цьому допоможуть нижче подані числа.

ТАБЛИЦЯ Ч. 25.

Нові члени в Канаді в 1966-1969 рр.

1966	1,154
1967	980
1968	791
1969	862
Разом:	3,787

ТАБЛИЦЯ Ч. 26.

Стан усіх членів в Канаді в 1966-1969 рр.

1966	8,361
1967	8,867
1968	8,954
1969	9,113

ТАБЛИЦЯ Ч. 27.

Ріст членів у Канаді в двох міжконвенційних періодах

1957	6,055	
1961	7,411	зі зростом за 4 роки 1,356 членів
1965	7,806	зі зростом за 4 роки 395 членів
1969	9,113	зі зростом за 4 роки 1,307 членів

Ці числа подають, що канадійські Відділи придбали минулих чотирьох роках рівно 20 відсотків усіх нових членів, придбаних у тому часі всіма Відділами УНСоюзу, а їх чистий приріст в тому часі виніс 1,307 членів, що становить понад сорок відсотків усього чистого приросту УНСоюзу в тому часі. Ці числа підкреслюють значення союзової Канади для всього УНСоюзу. Значно молодші Відділи з куди молодшим членством мають на загал менші втрати, як весь УНСоюз, а основне, що дозволяє Канаді здобувати більші успіхи, це більше число постійних працівників УНСоюзу на повний час, не в його заліщках. До того ряд великих канадійських українських громад не мають ще союзових Відділів, а й там, де вони є, число членів УНСоюзу, порівнюючи з американськими грамадами є набагато нижче. Тому Канада ще на довгі роки повинна остатися не тільки „житницею світу", але й УНСоюзу. Увага для нашої союзової Канади й конечні, збільшені інвестиції в неї, включно до центрального дому в Торонті та канадійської „Союзівки", напевно виплатяться не лише під оглядом громадським, але й чисто союзовим.

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИШКІЛЬНА ПРАЦЯ

ІНФОРМАЦІЙНА СЛУЖБА

Інформаційна служба УНСоюзу має особливе значення передовсім з причини потужної конкуренції, яку він має не стільки від інших українських братських забезпеченевих установ в ЗСА і Канаді, як від великанського асекураційного промислу. Незвичайно добре вишколені, здебільшого з коледжовою освітою, асекураційні агенти, вишсажені в сотні спеціяльних асекураційних плянів, становлять таку конкуренцію для наших відділових секретарів і організаторів без спеціяльної забезпеченевої освіти, що тільки патріотизм й дуже догідні умови забезпечення, що їх дає своїм членам УНСоюз, дає змогу сяк-так з ними конкурувати. Тому є конечна постійна й фахово зорганізована інформаційна служба, яка б вияснювала українській громаді, що забезпеченеві грамоти УНСоюзу дають членам куди кращі умови, як асекураційні кольоси. Треба людям довести до відома, що немає в асекурації гуртових і детаілічних цін й що найбільша компанія з більйонами майна, не може і на ділі не дає кращих умов, а часто гірше, як в порівнанні з нею невеликий УНСоюз.

Куди більше потрібно роз'яснювальної праці для того, щоб привчити українську суспільність до ідеї життєвого забезпечення, як передумови забезпечення людини й родини перед несподіванками долі, як засобу запевнення високої освіти дітям, забезпеки для старших на час, коли вони перестануть зарібкувати. Життєве забезпечення є ще мало популярне серед українців й тому розяснити їм непереверщену вартість цього забезпечення це прямий шлях до ввеликого розквіту УНСоюзу.

Ця акція вимагає спеціяльного відділу в межах організаційного відділу, який повинен був вже діяти не від сьогодні. Можна сподіватися, що ця конвенція остаточно поставиться серйозно до ппропозицій автора цих слів. Досі його пропозиції були в засаді прихильно принимані, але ані ухвалювані, як зобов'язуючі резолюції, ані виконувані.

Щоб частинно заспокоїти цю величезну прогалину, організаційний відділ в продовж останнього чотирорічча старався без сторонньої допомоги робити, що було в його скромних можливостях. В першу чергу поширювано давні і підготовлювано нові інформативні брошури. Виготовано нові брошури непроминаючої вартости, як „Скільки треба життєвого забезпечення", „Забезпечення цілої родини", і інші, а також підготовано окрему брошуру для вжитку в часі ювілею УНСоюзу п. н. „Станьте ювілейним членом УНСоюзу". Конечні потреби нашої союзової інформації в минулім чотирорічччю ми заспокоювали такими інформаційними брошурами:

Українські

1. А. Драган: Український Народний Союз у минулому і сучасному
2. Я. Падох: УНСоюз в числах
3. Факти про УНСоюз (ілюстр.)
4. Батько Союз (ілюстрована)
5. Українська заморська твердиня. (ілюстр.)
6. Студійна поліса (ілюстрована).
7. Акцидентова грамота
8. Термінове забезпечення
9. Грамота подвійного забезпечення (DP-65)
10. Старий побут і нові часи (про акцидентову грамоту). Рисунки і текст Едварда Козака.
11. УНСоюз і чому варто стати його членом американське видання
12. УНСоюз і чому варто стати його членом канадійське видання
13. Союзівка — оселя УНСоюзу ,ілюстрована)
14. Забезпеченевий плян для найменших союзян. Фотографії В. Грицин ,текст Л. Полтава, оформлення Б. Титла
15. Д-р М. Даниллюк: Інформації про „Медикер"
16. Скільки потрібно життьового забезпечення
17. Життьове забезпечення родини
18. Станьте ювілейним членом УНСоюзу, американське видання
19. Станьте ювілейним членом УНСоюзу, канадійське видання
20. Український Народний Союз — летючка для масового поширення
21. Модерний плян дешевого забезпечення в УНСоюзу

Англійські

1. A. Dragan: Ukrainian National Association: Its Past and Present.
2. Facts about the UNA.
3. Accidental Death and Dismemberment Certificate.
4. Term Insurance Certificate.
5. Become a member of the UNA, Amer. edition.
6. Become a member of the UNA, Can. edition.
7. Soyuzivka, UNA-Estate.
8. Dr. M. Danyluk: Your Medicare Benefits.
9. Ukraine: A Conside Encycloyaedia (Contents and Order Form).
10. Haw Much Life Insurance Should You Dow?
11. Will Your Child Earn $444.000?
12. Comparative Report.
13. Insurance for the Family.
14. Become a Jubilee Member of the UNA, American edition.
15 Become a Jubilee Member of the UNA, Canadian edition.
16. A Modern Insurance Plan with the UNA.

Намічено ряд нових інформаційних брошур, але брак часу не дав змоги їх підготовити до друку. Але й ці, які є, розходяться в обмеженій кількості. Після появи нової брошури, розсилається її з картками на замовлення, але розмірно невелике число Відділів замовляють більше число цих потрібних матеріялів. Кожного року бодай двічі організаційний відділ пригадував секретарям та організаторам про ці видання й заохочував користування ними при кожній нагоді комунікації з членами й нечленами, особисто і поштово. Обласні організатори поширюють ці борщурки, залишаючи їх Відділам в часі їх відвідин.

Для ширшої, не лише союзової громади, введено інформаційну службу шляхом поміщування в „Свободі" на другій сторінці, поміж статтями статтей в серії „У всякого своя доля". Тематику для цих статтей дає щоденне життя, повне незлічених траґедій, які підкреслюють потребу життєвого забезпечення для людей всякого віку та всякого родинного стану. Як і з іншими задумами, так і в цьому на часте користування ним не ставало потрібного часу. А публіка приняла ці статті виїмково тепло.

Стало звичаєм звітодавця поміщувати щороку в „Альманаху УНС" статті на союзові теми. В ювілейному календарі він помістив статтю на тему ювілею УНСоюзу. В усіх чотирьох календарях за минулий звітовий час були статті звітодавця.

Особливу ролю в поширюванні знання про УНСоюз та в пропаґуванні життьового забезпечення була перша і як досі єдина фахова газетка життєвого забезпечення, яка виходила щомісяця, або щодругий місяць, як окремі сторінки (звичайно чотири) „Свободи" п. н. „Трибуна УНСоюзу". До всіх без винятку чисел цієї газетки, звітодавець давав численні матеріяли, а зокрема свої статті на організаційні теми та часто на теми теорії і практики життєвої забезпеки. Окремо він пропаґував наворот до колись живої братської діяльности Відділів, у традиційних формах та з багатим змістом. За звітовий час вийшло 44 чисел „Трибуни УНС". Деякі з них були подвійні. На рік пересічно виходило 10 чисел.

Для інформативно-пропаґандивного користування ставила „Свобода" радо свої сторінки. На них часто появлялися різнородні інформації зі союзового життя, наприклад, повідомлення про нових обласних чи постійних організаторів, вістки про постання нових Відділів, про округи, а то й цікавіші відділові збори, про життя союзових Відділів і Округ та про всякі вісті зі союзового життя і праці. Окрему увагу присвячувано пошануванні союзових діячів, зокрема відділових урядовців, які відійшли зі союзової праці у вічність. Здебільша відходили вони туди прямо від союзової роботи.

(Продовження буде)

Імпреза в Милвіл

Школа українознавства при церкві св. Апостолів Петра і Павла у Милвіл, Н. Дж. відзначила в неділю 19-го грудня 1971-го року століття Лесі Українки і зустріч Післанця від св. Миколая. У програму ввійшли деклямації і інсценізації творів Лесі Українки. Прихід Післанця від св. Миколая попереджено сценкою „Мисливець і Вовк".

„Вступне Слово" й англійською мовою прочитала Наталя Куйдич.

Виконавці деклямацій: Петрусь Никитич, Андрійко Никитич, Михась Корстен, Юрій Ленко, Наталя Куйдич і Марія Сущик.

В інсценізації брали участь: Валя Ленко і Наталя Никитич.

В інсценізації „Зимова ніч на чужині". — брали участь: Вікторія Корстен та Ірина Ленко.

„Зимова ніч" закінчилася співом колядок. Співали всі згадані виконавці, а до них приєдналися і наймолодші учні — Сахарнацькі — Івась і Анна та Стельмах — Ваін і Михайло. Після цього група найменших дітей з недільної школи під керівництвом Анни Мостової проспівали коляди і пісню до св. Миколая.

В інсценізації „Мисливець і вовк" у ролі мисливця з'явився на сцені — Юрчик Ленко, вовк — Ромчик Куйдич і зайчик Андрійко Никитич. Мисливець звернувся до присутніх на залі сповістивши про наближення післанця від св. Миколая. На сцені появився післанець — Ігор Корстен, а з ним два ангели — Валя Ленко і Наталя Никитич. Післанець промовив до дітей і почав роздавати подарунки. Ця імпреза пройшла досить успішно. Всі учасники добре вимовляли найтрудніші слова з належним наголосом. Особливістю імпрези було виявлення надзвичайної здібности Ромчика Куйдича, він цілком самостійно зробив дуже гарно костюм вовка і ліру для Пузи — Ірини Ленко. І за це провідники школи складають йому сердечну подяку.

Є. С.

Відзначили 25-ліття заснування Колегії св. Андрея у Вінніпеґу

Під час святкування ювілею 25-ліття відбулася Сімнадцята Конвокація Колегії Св. Андрея у Вінніпеґу. Вісім ґрадуантів, випускників Колегії Св. Андрея, одержали ступінь Бакалавра Богословія (Б. Д.) в час Конвокації

Вінніпеґ, Ман. — У кінці минулого року у Вінніпезі було урочисто відзначено 25-ліття від часу заснування Колеґії св. Андрея — Богословської школи, призначеної для задоволення потреб у священиках для Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Та Церква була заснована в Канаді 45 років тому. Створення Колеґії св. Андрея започаткувалося Пастирськими курсами в Саскатуні й Ріджайні, а згодом Духовним Семінарем у Вінніпезі, де ще пізніше постала Колеґія св. Андрея. Спочатку вона містилась при Черч Ев., згодом на території Манітобського Університету. На протязі 25 літ до Колеґії були вписалися на богословські студії понад 120 студентів, чимало з них прийняли священичий стан. З нагоди ювілею Колеґії Блаженніший Іларіон Митрополит УГП Церкви у Канаді видав заклик про збірку фондів на Колеґію св. Андрея, у висліді чого в 1971-му році зібрано 46 000 долярів, у тому 7 000 дол. під час з'їзду Колеґії св. Андрея, на загальній сесії, що відбулася в Катедрі Пресв. Тройці 12-го грудня мин. року. Тоді відбувся З'їзд Колеґії, манітобського Товариства Українців Самостійників та місцевого Відділу Союзу Українок Канади.

Головою Дирекції Колеґії св. Андрея є суддя І Соломон, принципалом є проф. Л. Томащук, який склав звіт з праці Колеґії. При Колеґії існує бібліотека, але Університетська бібліотека вимагає, щоб вона була нарівні з Університетською, для чого місто Едмонтон дає 15 000 дол. на упорядкування бібліотеки при Колеґії св. Андрея, згідно з університетськими вимогами. У 1971 р. Колеґія мала фінансовий недобір в 24 000 дол., на платні службовцям і викладачам у ній річно йде 75 000 долярів. Декан резиденції П. Сенчук подав, що в Колеґії мешкають тепер 62 студенти і 28 студенток, з них православних 29, католиків 23, а інших віровизнань —5. усіх студентів українського роду є 57. Після зборів відбувся ювілейний бенкет, на якому промовляв о. прот. Г. Удод. У неділю 12 грудня 1971 р. відбулася конвокація. Отець екан С. Симчич представив зібраним ґрадуантів Богословія у кількости 8 осіб, а двох не змогли прибути на те свято. У 1971-72 академічному році на Богословському фалькутеті Колеґії св. Андрея є 16 студентів - богословів.

Українські доповіді на з'їздах у Чикаґо

З кінцем грудня м. р. відбулися тут річні конвенції американських і канадійських мовознавців славістів і назвознавців, згуртованих у таких групах як Асоціяція Модерних Мов Америки (МЛА), Американська Асоція Викладачів Слов'янських і Східньо-Европейських Мов (ААТСЕЕЛ), Американська Назвознавче Товариство (АНС) та інші. Хоч учасників-українців було коло двох десяток, тільки три з них були зголошені наперед у програмі: два з них проф. І. Фізер із Ратґерського університету й проф. Р. Струць із Калґарського — члени відповідних літературознавчих панелів МЛА, а проф. Яр. Рудницький із Манітобського університету доповідав на зібранні Американського Назвознавчого Т-ва (АНС 30. XII). Ні одні-сї доповіді українські славісти не зголосили на конвенції ААТСЕЕЛ. Щоб хоч у деякій мірі надолужити це занедбання, проф. Рудницький вистарався в літературній секції, якою проводив проф. М. Прібіць із флоридського університету, про надпрограмове включення доповіді про Лесю Українку з нагоди її сторіччя. Після вступного слова проф. Прібіця, проф. Рудницький відчитав в скороченні свою доповідь про „Египетський період у житті й творчості Лесі Українськи" (ААТСЕЕЛ) 28. XII.)

На цім же зібранні обрано проф. Рудницького головою літературної секції ААТСЕЕЛ на 1972 р., а день опісля-віцепрезидентом й членом редакційної колеґії журналу ААТЯСЕЛ.

Чергові з'їзди рішено відбути в Ню Йорку при кінці грудня 1972 р. Треба сподіватися активнішої участи членів-укранців згаданих асоціяцій.

Б.Б.-о.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС...

(Закінчення із стор. 2-ої)

куваннях та політичному плянуванні на сучасному етапі ми можемо брати до уваги реальну можливість совєтсько - к и т а йського конфлікту, який може захитати основами російської імперії. Нас зовсім не повинно цікавити те, чи існують „політичні передумови, які уможливлювали б Мао Тсетунґові підтримку збоку поневолених в СССР народів', а також те, що комунізм — це „антиукраїнська концепція життя і його вартостей", як пише один з учасників „азійської" дискусії.

Китайські комуністи змагаються за свої власні політичні цілі, а не за справу поневолених Росією народів. На сучасному етапі політичні цілі Китаю і політичні цілі поневолених Росією народів одна одну заторкують, коли йдеться про Росію, як спільного противника, і поки на цьому цей „спільний" інтерес кінчається. Мотивація протиросійської боротьби в обидвох випадках різна. Поневолені народи, в тому числі український, буде мобілізувати їхня власна національна ідея, а не ідеї, формовані у Пекіні чи в іншому комуністичному (чи некомуністичному) центрі.

Для нас не є також суттєвою справою, що маємо діло з конфліктом двох комуністичних держав, які ісповідують ту саму „комуністичну віру". Коли можуть воювати між собою і винищувати один одного народи християнської віри, то в такій же мірі можуть воювати між собою і нищити один одного режими і системи комуністичні, якщо в гру входять їхні державні чи національні інтереси. На цей об'єктивний факт не можна примикати очей, байдуже, яку ми самі ісповідуємо віру чи ідеологію і байдуже, якими ми не було б непримиренними антикомуністами. У цьому випадку ми можемо повторити тільки за Д. Донцовим, що „нас нічого не обходить" політичний і ідеологічний характер держав, інтереси яких на певному історичному етапі можуть збігатися з нашими національними інтересами.

У такому контексті бачимо можливості і потреби української політики, коли аналізуємо актуальні азійські події. Ще раз підкреслюємо: йдеться не про таку чи іншу ідеологію, а про наш власний національний інтерес і про наші такі чи інші можливості в конкретному укладі міжнародних сил. Так само йдеться не про ніяку „орієнтацію", а тільки про своєчасне і вміле використання наявних можливостей на даному історичному етапі.

Юрій Стефаник у Вашинґтоні

Вашинґтонська громада з правдивою приємністю зустрічала Юрія Стефаника в неділю, 7-го листопада м. р. у залі Студентської Юнії на Мерилендському університеті. Гість прибув до Вашинґтону на запрошення Літ. Мист. Клюбу, Осередку НТШ і Української Студентської Громади. Голова Студентської Громади, як господар, Евген Іванців, відкрив зустріч вітаючи присутніх та передав дальший провід д-р Ю. Старосольському, який представив присутнім Юрія Стефаника, як визначного літературознавця і письменника. Прелеґент прочитав в скороченні свою студію про письменника Василя Софронова Левицького, якого творчість, небиякої літературної вартости відома старшому поколінню ще з краю, але мало відома молоді. Друга його гутірка, про Стефаникових героїв у дійсності навіяна особистими споминами й відчуваннями живо привела перед очі постать великого письменника на тлі його особистости та творчости. Численна публіка щиро висловила прелеґентові свою вдячність і окремими питаннями виявила своє зацікавлення.

ТІЛЬКИ 41 МАТИ...

На всю 47-мільйонову Україну тільки 41 мати одержала „почесне звання „Мати-Героїня" від Верховного Совєта СССР за те, що народила і виховала більше, як 10 дітей. Нагородженим видають орден „Мати-Героїня"...

В глибокому смутку повідомляємо
Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 9-го січня 1972 р. в Стрию, на Рідних Землях,
упокоїлась в Бозі на 72-му році трудолюбивого життя,
наша Найдорожча

МАМА, ТЕЩА і БАБЦЯ

**СТЕФАНІЯ ТУРКАНИК
з дому РИХТИЦЬКА**

ПОХОРОНЕНА 11-го січня 1972 р. в Стрию.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:

донька — БОГДАНА КРАЄВСЬКА з мужем НЕСТОРОМ
внуки — ІРИНЕЙ і ЛЯРИСА
син — ЛОНГИН з дружиною ЛЮБОЮ і синами: ІРИНЕЙ і ЮРКО на рідних землях
Ближча і дальша Родина в ЗСА і в Україні

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої і Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБЦІ

**бл. п.
КАТЕРИНИ НАБОЛОТНОЇ**

буде відправлена

в неділю, 24-го січня 1972 року

о 10-ій годині рано
в УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ
в ТРОЙ, Н. Й.

**ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
І ПАНАХИДА**

на яку запрошуємо Приятелів і Знайомих взяти участь у цій Поминальній Службі Божій та разом з нами помолитися за спокій Душі Покійної.

Безмірним горем прибиті:

муж — ВАСИЛЬ
син — ЕВГЕН з дружиною АННОЮ
внуки — ДАРЦЯ, ГАЛЯ і ДІЯНА
дочка — ОЛЬГА з мужем ІВАНОМ
в Україні, в родимій хаті

В ШОСТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУНЯ

**бл. п.
Інж. МОДЕСТА МАКАРА**

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

**в суботу, 22-го січня 1972 року
в церкві НЗПДМарії**

при Mc Dougall вул. в ДІТРОЙТІ, Міш.,
про що повідомляє

дружина ОЛЬГА з ДІТЬМИ

Повідомляємо, що

в суботу, 15-го січня 1972 року

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
НАШОЇ ПОДРУГИ

**сл. п. пл. сен.
Д-р АННИ ГЕРАСИМОВИЧ**

буде відправлена

**ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в соборі св, Софії в Римі**

КУРІНЬ УПС
„ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ"

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої Куми
бл. п. ЗЕНОВІЇ ФИЛИПОВИЧ
складають на Фонд Верховного Архиєпископа Йосифа VII

Роман і Емілія ДОБЕРЧАК	10.00 дол.
Нестор і Марта ТЕРЛЕЦЬКИЙ	10.00 дол.

У суботу, 15 січня ц. р. о год. 8:30 ранку

відбудеться

в Церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й.

при 33-ій вул., Л. А. Сіті

**ЖАЛІБНА БОГОСЛУЖБА
ЗА ДУШУ
бл. п.
ВОЛОДИМИРА ГРИНЬОХА**

заходами Дружини Покійного.

ПРОСИМО НАШИХ ВП. ЧЛЕНІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ ВЗЯТИ УЧАСТЬ У ТІЙ БОГОСЛУЖБІ.

УПРАВА Т-ВА ОХОРОНИ МОГИЛ „БРОДИ-ЛЕВ"
ДИРЕКЦІЯ ВИДАВНИЧОЇ КООПЕРАТИВИ „ЧЕРВОНА КАЛИНА"

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

сл. п. пл. сен. кер. АННИ ГЕРАСИМОВИЧ

Голови Крайової Пластової Старшини у Великій Британії

відбудеться

**в дні 15-го січня 1972 року о годині 7-ій вечора
ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
в церкві св. Юрія при 7-ій вул. в Ню Йорку**

Закликаємо Членів Пласту взяти в ньому чисельну участь.

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА РАДА	КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА ЗСА	ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

ЗБІРКА НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ В 1971 РОЦІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ті, Піттсбург, Ню Гейвен, Лорейн, Сиракюзи.

Більше, як $ 1.000.00 — Йонґставн, Бостон, Міннеаполіс, Балтимор, Пассейк, Милвокі, Елизабет, Виллимантик, Ютика.

Останніх 26 громад, які є в списку почесних громад, зібрали по $ 300.00 або більше.

Разом 50 Відділів були активними співучасниками наших успіхів.

Приблизно 50 громад з меншим поселенням прислали свої збірки, які не осягнули суми $ 300.00 і тому їх не внесено до того списку.

На цьому місці висловлюємо признання і подяку за прикладну співпрацю всім головам Відділів УККА, референтам збірки та збірщикам, що трудилися жертвенно для збірки Національного Датку, бо без їхньої праці не було б цьогорічного успіху.

Щира подяка і признання для жертводавців, бо без їхнього зрозуміння ваги Українського Конґресового Комітету Америки, навіть найбільший труд збирачів не приніс би користи.

Цей подивугідний відгук нашої Громади в ЗСА на заклик Українського Конґресового Комітету Америки в збірковій кампанії дає нам натхнення на ще більш посилену працю в обороні поневоленої України.

Ню Йорк, 11 січня 1972 року

Іван Базарко,
Директор канцелярії УККА

ТАБЕЛЯ ВПЛИВІВ ДО УНФОНДУ ЗА ЧАС ЙОГО 22-ЛІТНЬОГО ІСНУВАННЯ:

1950-51	$ 102,215.74
1951-52	128,963.79
1952-53	136,268.97
1953-54	117,031.88
1954-55	93,449.94
1955-56	94,902.42
1956-57	86,390.92
1957-58	69,110.34
1958-59	64,572.17
1959-60	75,582.67
1960-61	70,804.31
1961-62	58,765.09
1962-63	67,103.29
1963 — 9 місяців	58,477.61
1964 — 9 місяців	54,151.63
1965	83,279.04
1966	85,302.29
1967	82,194.02
1968	90,207.31
1969	89,626.82
1970	95,070.55
1971	105,584.91

Відвідини св. Миколая

В суботу 18-го грудня м. р. св. Миколай відвідав Пластову Станицю в Ню Йорку. Глядачі пережили дуже гарний вечір, бо сценка була гарна змістом, добре підготована і відіграна. Авторкою сценки під назвою „Надвечір'я і довга ніч перед святом св. Миколая" є пл. сен. Стаха Гойдиш, яка кожного року займається новацькою костюмівкою.

Сценка уложена в 3-ох діях. На особливу увагу і заслуговують виступи двох чортиків — Р. Канюґа і Б. Крамарчук, недоброї дівчинки — М. Корженьовської і св. Миколая — св. пл. О. Кебало.

Сценка пл. сен. Стахи Гойдиш є дуже відповідна для свято- миколаївських виступів. Було б шкода, якби така сценка була відіграна тільки один раз і пішла в забуття. Авторка вдало получила прихід св. Миколая з почуванням любови до усього, що наше, до близької нам батьківщини.

Кольоритом сценки є танець забавок та сніжинок, музика і рецитація. Цю сценку варто було б видати друком.

Ю. Яримович

СПОРТ

Відбиванка

І-ша чоловіча дружина „Ч. Січі" учасником Сварт-Батлер турніру в Самит, Н. Дж.

Минулої суботи дня 8-го січня ц. р., І-ша чол. дружина „Ч. Січі" взяла участь в УІ-му відбиванковому турнірі Сварт-Батлера, який відбувся в спортових залях середньої школи в Самит, Н. Дж. Між 16-ти дружинами із східніх ЗСА і Канади „Ч. Січ" була одинокою українською дружиною, яка і цим разом виступила в найвищій клясі „АА" де між 10-ти клюбами відіграла поважну ролю. Інші 12 учасників виступали в слабших клясах „А" і „Б" по 6 дружин у кожній. Емоційно й завзято проходили змагання, особливо в „АА" групі, що була поділена на 2 секції по 5 дружин. Після закінчення нормальних гор „равнд робін". Провід турніру був змушений зарядити додаткові сети для остаточного визначення дружин до міжсекційного „плей офу" за звання першуна. Саме такий додатковий сет відбула теж „Ч. Січ" з відомою Вест Сайд УМСА, в якому наші відбиванкарі остаточно елемінували цього сильного суперника вислідом 15:9, завдяки чому „Ч. Січ" зайняла 2-ге місце в І-й секції „АА" кляси. В міжсекційному „плей офі" „Ч. Січ" зустрінула сильного конкурента „Палестру Націонал" Монтреаль з Канади, минулорічного першуна цього турніру, з яким наші відбиванкарі в гарних і емоційних змаганнях, програли; 11:15 і 12:15. У фіналі „Палестра" перемогла теж і „Метрос" Петерзон (15:11 і 15:7) і таким чином вдруге в історії цих турнірів здобула звання першуна.

Показник табелі гор 1-ої секції „АА" групи

1. УМСА Самит, Ню Джерзі
2. Чорноморська Січ
3. УМСА Вест Сайд, Н. И.
4. УМСА Бінґгамптон, Н. И.
5. Вунсакет В. К. Ровд Айленд

Показник чоловочої чвірки турніру „АА' групи

1. Палестра Націонал, Монтреаль, Канада
2. Метрос, Петерзон, Ню Джерзі
3. УМСА Самит, Ню Джерзі
4. Чорноморська Січ, Нюарк

Слідують дальших 6 дружин.

Склад „Ч. Січі": Н. Олесницький, М. Сітницький, В. Роговський, Б. Вацлавський, Б. Домарацький, В. Девріс, И. Дуяль, З. Стахів, Р. Гентиш, Т. Кальба. Тренер Нестор Олесницький, менаджер інж. Богдан Гайдучок.

Футбол

„Чорноморська Січ" — Італіян, Пассейк 1:3

Петерзон 7-го січня. — В першому вечорі сімкового турніру Шейфер Ліґи „Ч. Січ" зазнала поразки з італійським клюбом, який таким чином відплатився за обидві попередні програні з нашими футболістами в лігових і за Чашу — змаганнях. До половини вислід був 1:1. В другій півгрі італійці здобули два ґолі, з яких одного з карного стрілу. Одинокого ґоля для „Ч. Січі" здобув Лужняк. Склад „Ч. Січі": Лісевич, Касіяненко, Заремба, Вас. Каздоба, Вол. Каздоба, Лужцяк, М. Фарміґа, Бутенко, Паньків, Леонів.

ГАКІВКА

„Чорноморська Січ" — „Ренджерс" Г. К. 5:1 (3:0,0:1, 2:0).

Нюарк 6 січня — Свою другу перемогу з цим клюбом „Ч. Січ" здобула в чергових мистецьких змаганнях Гаківкової Ліґи Велі Скейтерс, що відбулися на льодовій арені Айронбавнд в Нюарку. До цих змагань „Ч. Січ" виступила в ослабленому складі, без Олійника і Залізка, обидва чільні змагуни із сусіднього Джерзі Ситі святкували за старим календарем - Свят-Вечір. Героєм звітових змагань вийшов Л. Соловей, визначний змагун дефензиви, який дня разом вперше в складі „Ч. Січі" здобув „гет трик"-три ґолі. Серію ґолів започаткував саме Соловей у 8-й хвилині І-го періоду здобувши з подачі Семенюка ведення 1:0. Дві хвилини пізніше, Фер з подачі Соловея, підніс вислід до 2:0. Перед закінченням періоду, Лазар з подачі Лебедя встановив рахунок періоду 3:0. В ІІ-му періоді „Ренджерс" здобули свого одинокого і почесного ґоля-гри. Заохочені успіхом в ІІ-му періоді „Ренджерс" започаткували ІІІ-й і фінальний період швидшим темпом, якого одначе не витримали і їхній воротар ще двічі витягав кружок з власних воріт. Обидва останні ґолі зустрічі для „Ч. Січі" здобув Соловей з подач Фера і Ґвіна, якими й встановив вислід дня 5:1. Склад „Ч. Січі": Барбадин, Дзіман, Семенюк, І. Сурович, Фер, Лазар Ґвін, Лебедь, Соловей, В. Сурович, Буняк, Будний.

Бридж

В двох останніх сесіях бриджових першенств „Ч. Січі" переможцями вийшли: інж. Б. Жук і д-р Д. Стахів та інж. А. Лапичак і І. Пеленський.

О. Твардовський

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

Проф. Я. Рудницький очолив Секцію Слов'янських Літератур на 1972 рік

До короткої нотатки у „Свободі" з 28-го грудня 1971 р. про „Українці на Конференції Ассоціяції Модерних Мов" треба додати, що в Чикаґо відбулася окрема Конференція Американської Асоціяції Професорів Слов'янських Літератур і Мов, звана популярно ААТСЕЕЛ. Вона мала свої доповіді в Піх-Конґрес Готелі від вівтірка 28-го грудня до четверга 30-го грудня. На вівтірковій сесії відбувалися доповіді в секції методичній і лінґвістичній (мови південно-західньо-східньо-слов'янські). По полудні доповіді відбувалися в секції літератур південно-західньо і східньо-слов'янських. Тут надпрограмово доповідав проф. Ярослав Рудницький з нагоди 100-річчя народин Лесі Українки. Доповідь охоплювала останній, мало досліджений, період творчости визначної української поетеси під час її перебування в Єгипті. Деякі професори, учасники конференції, зі особливою увагою слідкували за цитатами доповідача, коли він наводив їх для ілюстрації як оцінювала Леся Українка арабів і жидів у їхніх історичних взаєминах. Цю доповідь мають видрукувити в окремому томі: „Леся Українка — англійською мовою".

На внесок дотеперішнього керівника проф. Прібіць на керівника цієї секції на рік 1972 вибрано одноголосно професора Рудницького. З цього приводу, в середу 29-го грудня, відбулися окремі сходини українських професорів, учасників цієї секції, у Віндсор залі. Приявні постановили подати до відома цю вістку всім професорам українцям, що працюють у ділянці південно-західньо-слов'яннських літератур.

Відтепер ще існує краща можливість, щоб зголошена доповідь з українською тематикою на цю секцію в 1972-му р. була прийнята.

Свої доповіді треба зголошувати до проф. Ярослава Рудницького на адресу:

Slavic Studies DPT
University of Manitoba
Winnipeg, Man. Canada
R3T 2X2

Приявні постановили також звернутися до Т-ва Українських Бібліотекарів у Чикаґо з просьбою допомогти своїм адресарем у цілі поширення Етимологічного Словника Української Мови англійською мовою проф. Яр. Рудницького по американських і канадійських бібліотеках, де працюють українські бібліотекарі. Професор Рудницький пред'явив зібраним речеву й позитивну рецензію на цей словник у журналі „Етимологія," що виходить у Москві. Саме тепер завершено друк першого тому цього словника від букви А до Г, разом 11 (одинадцять) зошитів.

Д-р С. Самбірський

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЖИВЦЕМ ПОХОВАЛИ

В одному числі „Свободи" був недавно поміщений звіт зі з'їзду Спілки Українських Журналістів Америки, і там було написано, що на З'їзді згадано про мене, як померлого. Я все ще, дякувати Богові, живу.

З правдивою пошаною
В. Боровський

ВІД РЕДАКЦІЇ: На многі і благі літа, ВПреподобний Пасторе!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 15-го СІЧНЯ 1972 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Володимира, 130-ий Відд. о год. 8 веч. в приміщенні Укр. Кат. Ветеранів при 33 Схід 7 вул. Проситься чл. прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 16-го СІЧНЯ 1972 р.

ТРОЙ, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Миколая 191 Відд. о год. 4-ій по пол. в приміщенні Бюр Колодія і Гоп, 455 Третя вул. На порядку: звіти Управи і вибір нової на 1972 рік. Проситься чл. прибути. — В. Колодій, секр.

НЕДІЛЯ, 23-го СІЧНЯ 1972 р.

РЕАДІНҐ, Па. Річні загальні збори Т-ва Т. Шевченка 48 Відд. о год. 2 по пол. в залі Укр. Горож. Клюбі, 7-ма вул. На порядку: звіт Управи і вибір нової на 1972 рік. Проситься чл. прибути. — Ст. Івасечко, секр.

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

ТАРЗАН, Ч. 6682. Тарзан пі знає, що дав себе перехитри ти

Брати Омари, Спілка. Торгівці гумою.
Шинка, Бульво, збільшила їх спрагу!

Тупі дурні! Скажи Серґієві, щоб мав напоготові своїх людей!

Шинка і вино, Тарзане! Почуваю себе добре!
Ми були дурнями, Чулю!

Вино, що його нам дали, могло вміщати наркотик, або отруту!